

Alan Mur • Stiven Biset • Džon Totlben

STVORENJE IZ MOČVARE

SWAMP THING

KNJIGA 4

STVORENJE IZ MOČVARE

Knjiga 4

Tekst:

Alan Mur

Crtež:

Stiven Biset, Rik Vič, Sten Voh i Džon Totlben

Tuš:

Džon Totlben, Ron Randal, Alfredo Alkala i Tom Mendrejk

Ilustracija na naslovnici:

Majkl Zuli

Naslov originala:

Swamp Thing

Copyright:

Originally published by DC Comics in the U.S. in single magazine form in
SAGA OF THE SWAMP THING 44-45, SWAMP THING 46-53

Original U.S. Editors: Len Wein and Karen Berger

Copyright © 1985, 2015 DC Comics. All Rights Reserved.

Foreword Copyright © 1988 DC Comics. All Rights Reserved

All characters, their distinctive likenesses and related elements featured in
this publication are trademarks of DC Comics. The stories, characters and
incidents featured in this publication are entirely fictional.

VERTIGO is a trademark of DC Comics

Published by Darkwood under License from DC Comics. Any inquiries
should be addressed to DC Comics c/o Darkwood.

Izdavač

Darkwood d.o.o., Beograd

e-mail: info@darkwood.co.rs

www.darkwood.co.rs

011/2622-867

064/6465-755

Glavni urednik:

Slobodan Jović

Prevod:

Mirko Jakovljević

Lektura:

Agencija Mahačma

Dizajn:

Ivica Stevanović@Pero i miš

Prelom i priprema za štampu:

Dejan Đoković@Pero i miš

Retuši:

Nenad Marinković

Saradnik:

Sara Bujak

Urednik:

Vladimir Tadić

Štampa i povež:

Rotografika, Subotica

CIP - katalogizacija u publikaciji

Narodna biblioteka Srbije, Beograd

ISBN 978-86-6163-314-0

COBISS.SR-ID 217213708

SADRŽAJ

Sve priče je napisao Alan Mur, unutrašnjost i korice nacrtao je Stiven Biset, istuširao Džon Totlben, a obojila Tatjana Vud, osim onih gde je drugačije naznačeno.

KRIZA U MOČVARI4

PREDGOVOR NILA GEJMANA8

BAUCI11

TUŠ: RON RENDAL I DŽON TOTLBEN, ORIGINALNO OBJAVLJENO U: *Saga of the Swamp Thing* #44, januar 1986.

PLES DUHOVA35

CRTEŽ: STEN VOH; TUŠ: ALFREDO ALKALA; ORIGINALNO OBJAVLJENO U: *Saga of the Swamp Thing* #45, februar 1986.

OTKRIVENJA59

ORIGINALNO OBJAVLJENO U: *Swamp Thing* #46, mart 1986.

PARLAMENT DRVEĆA83

CRTEŽ: STEN VOH; TUŠ: RON RENDAL; ORIGINALNO OBJAVLJENO U: *Swamp Thing* #47, april 1986.

CRNE VRANE107

CRTEŽ I TUŠ: DŽON TOTLBEN; ORIGINALNO OBJAVLJENO U: *Swamp Thing* #48, maj 1986.

PRIZIVANJE133

CRTEŽ: STEN VOH; TUŠ: ALFREDO ALKALA; ORIGINALNO OBJAVLJENO U: *Swamp Thing* #49, jun 1986.

KRAJ157

CRTEŽ: STIVEN BISET I RIK VIČ; TUŠ: DŽON TOTLBEN I TOM MENDREJK; ORIGINALNO OBJAVLJENO U: *Swamp Thing* #50, jul 1986.

POVRATAK KUĆI199

CRTEŽ: RIK VIČ; TUŠ: ALFREDO ALKALA; ORIGINALNO OBJAVLJENO U: *Swamp Thing* #51, avgust 1986.

PRIRODNE POSLEDICE223

CRTEŽ: RIK VIČ; TUŠ: ALFREDO ALKALA; ORIGINALNO OBJAVLJENO U: *Swamp Thing* #52, septembar 1986.

VRT ZEMALJSKIH UŽITAKA247

CRTEŽ I TUŠ: DŽON TOTLBEN; ORIGINALNO OBJAVLJENO U: *Swamp Thing* #53, oktobar 1986.

BIOGRAFIJE287

KRIZA U MOČVARI

Svetovi su živeli. Svetovi su umrli. I više ništa neće biti isto!

To je najbolji opis *Krize na beskonačnim Zemljama*, čuvene priče od 12 brojeva koju je DC objavljivao 1985. i 1986. godine – priče tokom koje su čitavi univerzumi uništeni, priča koja je zaista promenila Supermena, Betmena i mnoge druge junake i koja je se, osim glavne serije, dotakla i svakog tadašnjeg DC-jevog serijala.

Ali kakva je sad to *Kriza*, pitate se vi, zar ovo nije četvrta knjiga *Stvorenja iz Močvare*, horor serijala, a ne neke superherojske epopeje? Da, naravno da jeste... No, kao što smo spomenuli, *Kriza na beskonačnim Zemljama* dotakla se svih naslova koje je DC objavljivao – pa tako i *Stvorenja*. Ljubitelji američkog stripa već dobro znaju da se serijali ne odvijaju u vakuumu, već u zajedničkom univerzumu, tako da je moguće da se Supermen i Betmen udruže s drugim junacima u Ligu pravde ili da neki događaj iz jednog serijala utiče na drugi. Zahvaljujući filmovima, sada se i šira publika susrela s tim konceptom, ali on u stripovima postoji praktično otkad i sami superjunaci – a osamdesetih godina prošlog veka doveden je do savršenstva, prvenstveno zahvaljujući *Krizi*. Dodirne tačke *Stvorenja iz Močvare* sa ostatkom takozvanog DC univerzuma dotad su bile retke – imali smo Betmena u prvoj knjizi, a u drugoj Ligu pravde, demona Etrigana, Sablast i još neke sporedne likove... Ali *Stvorenje* je u velikoj meri ostavljeno da se samo snalazi. I sam Alan Mur, scenarista serijala, spomenuo je u predgovoru koji ste mogli da pročitate u našoj drugoj knjizi da je to prevashodno zato što je u pitanju horor serijal, a on zahteva specifičnu i jasno konstruisanu atmosferu koju dolazak nekog šarenog vickastog superjunaka vrlo lako može da poremeti. Ali *Kriza* je bila toliko veliki, toliko monumentalni događaj da je svakako morala da se odrazi i na naše omiljeno mahovinom prekriveno biće. Bilo je naznaka da će se to dogoditi i ranije: sećate se kad ste u drugoj knjizi na dve strane videli misterioznog Monitora kako iz svog satelita posmatra šta se dešava u močvari? To nije bilo slučajno. A kako je Mur u vreme *Krize* bio usred priče zvane *Američka gotika*, sve je uklopio u svoj narativ.

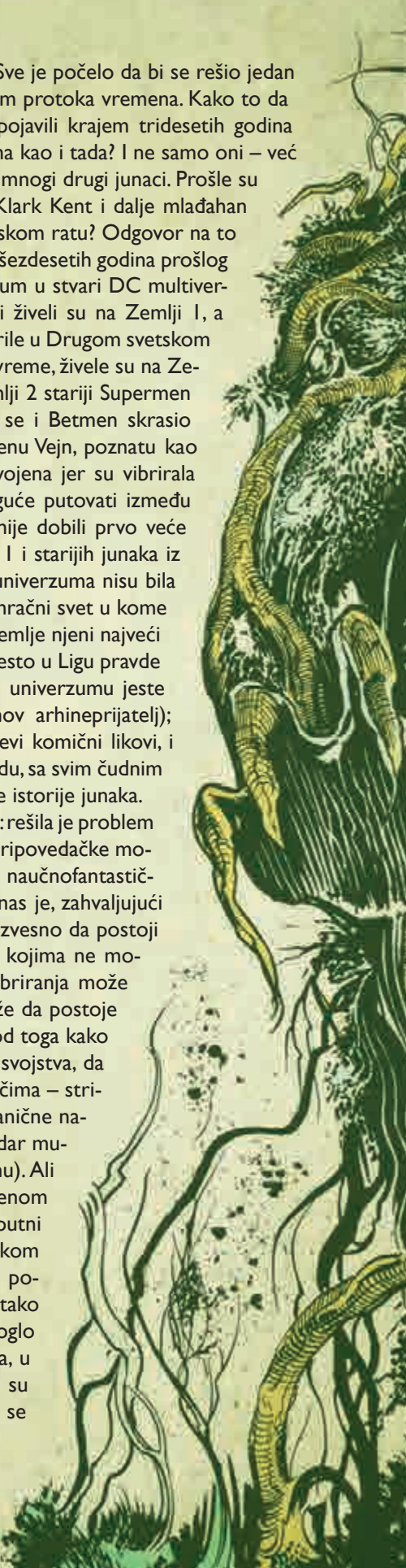

Ali šta je ta Kriza? Šta ju je izazvalo? Sve je počelo da bi se rešio jedan od većih problema u stripovima: problem protoka vremena. Kako to da Betmen i Supermen, likovi koji su se pojavili krajem tridesetih godina prošlog veka, i dalje imaju isti broj godina kao i tada? I ne samo oni – već i svi sporedni likovi iz njihovih serijala i mnogi drugi junaci. Prošle su decenije, čitaoci su ostarili – zašto je Klark Kent i dalje mlađahan kad se Supermen borio u Drugom svetskom ratu? Odgovor na to je glasio: paralelne dimenzije. Početkom šezdesetih godina prošlog veka uspostavljeno je da je DC univerzum u stvari DC multiverzum; mladi junaci koje smo tada pratili živeli su na Zemlji 1, a njihove starije verzije, one koje su se borile u Drugom svetskom ratu i čije su avanture objavljivane u to vreme, živеле su na Zemlji 2 – i regularno su ostarile. Na Zemlji 2 stariji Supermen se (konačno!) oženio Lois Lejn, a čak se i Betmen skrasio sa Ženom-mačkom i dobio ćerku Helenu Vejn, poznatu kao Lovkinja. Dva univerzuma bila su razdvojena jer su vibrirala različitim frekvencijama, ali bilo je moguće putovati između njih – i tako smo nekoliko godina kasnije dobili prvo veće ukrštanje mlade Lige pravde sa Zemlje 1 i starijih junaka iz Društva pravde sa Zemlje 2. Ipak, dva univerzuma nisu bila dovoljna. Ubrzo se pojavila i Zemlja 3, mračni svet u kome je sve naopako i gde su najveći heroji Zemlje njeni najveći zločinci, okupljeni u Sindikat zločina umesto u Ligu pravde – a jedini pozitivan lik u tom nasilnom univerzumu jeste Leks Lutor (inače, naravno, Supermenov arhineprijatelj); pa i Zemlja 12, na kojoj su živeli DC-jevi komični likovi, i mnoge druge, ne nužno poređane po redu, sa svim čudnim pričama koje su nisu uklapale u zvanične istorije junaka.

S jedne strane zamisao je bila genijalna: rešila je problem protoka vremena i otvorila bezbrojne pripovedačke mogućnosti, a i bila je u skladu s tadašnjim naučnofantastičnim teorijama. I ne samo tadašnjim: danas je, zahvaljujući saznanjima iz kvantne fizike, praktično izvesno da postoji beskonačni broj paralelnih univerzuma kojima ne možemo da pristupimo. A i frekvencija vibriranja može da menja stvarnost – teorija struna kaže da postoje beskonačno male strune koje, zavisno od toga kako vibriraju, zaista mogu da daju različita svojstva, da budu ili elektroni ili protoni. Drugim rečima – stripovi su bili nekoliko decenija ispred zvanične nauke (pa, bar ponegde, očigledno je da udar munje još nikome nije podario superbrzinu). Ali s druge strane, multiverzum je s vremenom doveo do prevelikih komplikacija. Usputni čitaoci neretko nisu mogli da shvate u kom univerzumu se koji strip dešava i zašto postoje dva (i više) Supermena. A isto tako neretko, postojanje više univerzuma moglo je biti korišćeno i za kilav rasplet priča, u kojima bi se, recimo, sve nevolje koje su spopale Betmena razrešile tako što bi se cela priča dešavala na Zemlji 3426002.

Kako god bilo, početkom osamdes-

tih napravljen je napor da se DC univerzum uprosti i to tako što će multiverzum biti uništen i preostaće samo jedan univerzum – samo jedan Supermen i Betmen i samo jedna Zemlja. Zadatak da ispričaju epopeju u kojoj će doći do toga poveren je scenaristi Marvu Vulfmanu i crtaču Džordžu Perezu, a rezultat njihovog rada je – *Kriza na beskonačnim Zemljama*. Evo o čemu je reč: u praskozorje vremena, zajedno s multiverzumom, nastao je Monitor, kosmičko biće koje će nadgledati njegov razvoj. Ali pored Monitora, u univerzumu sačinjenom od antimaterije nastala je i njegova antiteza – Anti-Monitor, entitet ogromnih moći i još veće zlobe. Njegov cilj je već eonima da uništi sve što je sačinjeno od materije... i tokom Krize mu to polazi za rukom. Univerzum za univerzum padali su pod njegovim naletom, a u onima na koje će tek doći red kriza se manifestovala jezovitim crvenim nebom. I sam Monitor je nastradao pod Anti-Monitorovim naletom, a njegov satelit poslužio je kao baza za preostale junake, koje je organizovao Aleks Lutor, sin „dobrog” Leksa Lutora sa Zemlje 3 i poslednji preživeli iz tog univerzuma. Jedna od odsudnih bitaka odvijala se na samom početku vremena, a u njoj su se Anti-Monitoru suprotstavili Sablast i mnogi drugi superjunaci i likovi iz DC univerzuma. I na kraju je cilj bio ispunjen – ostala je samo jedna Zemlja, samo jedan univerzum. Istorija joj nije bila potpuno ista kao ona Zemlje I, ali scenaristima je ostavljeno dovoljno mesta da tu novu istoriju istraže.

Uspeh Krize je bio ogroman – s jedne strane deцениjama je postojao samo jedan univerzum, iako su razni scenaristi, na prvom mestu Grant Morison (koga znate iz našeg izdanja grafičkih novela *M13* i *Ludnica Arkam*), pokušavali da vrate multiverzum u kome je svaka priča moguća; s druge, ideja masovnog *crossovera*, okupljanja svih junaka jednog univerzuma kako bi se suprotstavili kosmičkoj pretnji, naišla je na plodno tle kod čitalaca, pa su tako ove megaepopeje postale standard. Danas, posle mnogih kosmičkih događaja koji su potresli DC univerzum, multiverzum ponovo postoji – mada je jasno definisano koja je Zemlja glavna i kako se mogu koristiti ostali univerzumi. U krajnjoj liniji, već ste u *Darkwoodovom* izdanju imali priliku da vidite jednu priču iz multiverzuma – *Betmen: Vampir*.

No, da se konačno vratimo na Stvorenje iz Močvare. Cela ta priča o multiverzumu nije previše uticala na ovog junaka, pošto je od početka potpuno jasno da je on na Zemlji I i da se s nje nikad nije ni makao. Ali Kriza je sveobuhvatna – i zato već u prvom poglavlju ove knjige imamo crveno nebo, a u narednim i univerzume koji se mešaju.

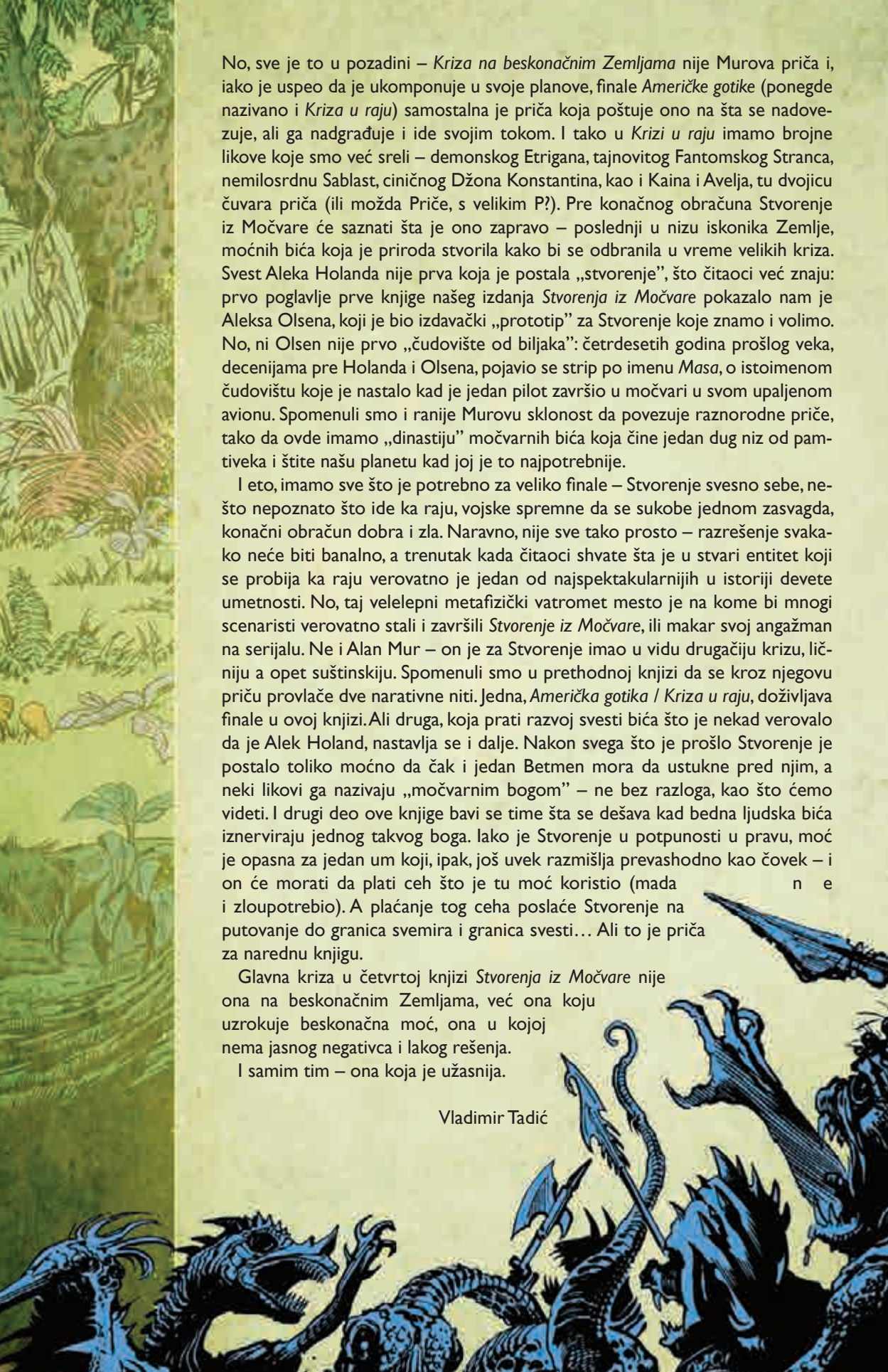
No, sve je to u pozadini – *Kriza na beskonačnim Zemljama* nije Murova priča i, iako je uspeo da je ukomponuje u svoje planove, finale *Američke gotike* (ponegde nazivano i *Kriza u raju*) samostalna je priča koja poštuje ono na šta se nadovezuje, ali ga nadgrađuje i ide svojim tokom. I tako u *Krizi u raju* imamo brojne likove koje smo već sreli – demonskog Etrigana, tajnovitog Fantomskog Stranca, nemilosrdnu Sablast, ciničnog Džona Konstantina, kao i Kaina i Avelja, tu dvojicu čuvara priča (ili možda Priče, s velikim P?). Pre konačnog obračuna Stvorenje iz Močvare će saznati šta je ono zapravo – poslednji u nizu iskonika Zemlje, moćnih bića koja je priroda stvorila kako bi se odbranila u vreme velikih kriza. Svest Aleka Holanda nije prva koja je postala „stvorenje”, što čitaoci već znaju: prvo poglavlje prve knjige našeg izdanja *Stvorenja iz Močvare* pokazalo nam je Aleksa Olsena, koji je bio izdavački „prototip” za Stvorenje koje znamo i volimo. No, ni Olsen nije prvo „čudovište od biljaka”: četrdesetih godina prošlog veka, decenijama pre Holanda i Olsena, pojavio se strip po imenu *Masa*, o istoimenom čudovištu koje je nastalo kad je jedan pilot završio u močvari u svom upaljenom avionu. Spomenuli smo i ranije Murovu sklonost da povezuje raznorodne priče, tako da ovde imamo „dinastiju” močvarnih bića koja čine jedan dug niz od pamtiveka i štite našu planetu kad joj je to najpotrebnije.

I eto, imamo sve što je potrebno za veliko finale – Stvorenje svesno sebe, nešto nepoznato što ide ka raju, vojske spremne da se sukobe jednom završavaju, konačni obračun dobra i zla. Naravno, nije sve tako prosto – razrešenje svako neće biti banalno, a trenutak kada čitaoci shvate šta je u stvari entitet koji se probija ka raju verovatno je jedan od najspektakularnijih u istoriji devete umetnosti. No, taj velelepni metafizički vatromet mesto je na kome bi mnogi scenaristi verovatno stali i završili *Stvorenje iz Močvare*, ili makar svoj angažman na serijalu. Ne i Alan Mur – on je za Stvorenje imao u vidu drugačiju krizu, ličniju a opet suštinskiju. Spomenuli smo u prethodnoj knjizi da se kroz njegovu priču provlače dve narativne niti. Jedna, *Američka gotika / Kriza u raju*, doživljava finale u ovoj knjizi. Ali druga, koja prati razvoj svesti bića što je nekad verovalo da je Alek Holand, nastavlja se i dalje. Nakon svega što je prošlo Stvorenje je postalo toliko moćno da čak i jedan Betmen mora da ustukne pred njim, a neki likovi ga nazivaju „močvarnim bogom” – ne bez razloga, kao što ćemo videti. I drugi deo ove knjige bavi se time šta se dešava kad bedna ljudska bića iznerviraju jednog takvog boga. Iako je Stvorenje u potpunosti u pravu, moć je opasna za jedan um koji, ipak, još uvek razmišlja prevashodno kao čovek – i on će morati da plati ceh što je tu moć koristio (mada n e i zloupotrebio). A plaćanje tog ceha poslaće Stvorenje na putovanje do granica svemira i granica svesti... Ali to je priča za narednu knjigu.

Glavna kriza u četvrtoj knjizi *Stvorenja iz Močvare* nije ona na beskonačnim Zemljama, već ona koju uzrokuje beskonačna moć, ona u kojoj nema jasnog negativca i lakog rešenja.

I samim tim – ona koja je užasnija.

Vladimir Tadić

PREDGOVOR

I, šta vas zanima?

Mogli bismo da govorimo o filozofiji *Američke gotike*, započete u broju 35 *Sage o Stvorenju iz Močvare*, koja svoj vrhunac doživljava u ovoj knjizi. Sećam se da sam sa Alanom Murom pričao o tome u jednom grčkom restoranu u blizini londonske knjižare *Forbidden Planet 2*, u kojoj se prodavala televizijska i filmska fantastika, i to u vreme dok je ova priča nastajala, što će reći – mnogo davno. Zamislite tu scenu: Alan, koji je ogroman i maljav, kao jeti kom su navukli odelo, sa osmehom nalik na Magičnog Mačka Maksvela (mada, ako znate ko je Magični Mačak Maksvel, onda verovatno znate i kako izgleda Alan Mur), drži viljušku na kojoj je nešto s previše nogu¹ i mlatara njome po vazduhu dok mi objašnjava: „Problem sa Amerikom je u izraženom manihejskom stavu”, navodim njegove reči po sećanju, razume se, „i mislim da ću se baš time pozabaviti na kraju *Američke gotike*. Upravo tim stavom da postoje dobro i zlo, crno i belo. A ne postoje. O tome je reč u *Američkoj gotici*.”

Potom mi objašnjava šta će se dogoditi Sargonu i Zatari, govori mi o ruci, a to se sve događa dok jedemo, razume se, i ubrzo mi pripada muka, jer su Alanovi opisi stvarno detaljni. Doduše, u sve me je ubedio.

[*Obrazovni kutak*: Manihejski sistem govori o tome da je sve što se događa ili dobro ili zlo; da postoji samo jedna tama i samo jedna svetlost. Ovo učenje nastalo je u trećem veku i zasnovao ga je izvesni Mani (kakvo iznenađenje). Uticalo je na mnoge religije koje su postojale u to vreme – judaizam, rano hrišćanstvo, budizam, zoroastrizam itd. Ovo se učenje proširilo kao požar i preraslo u jednu od najvećih religija, koja je sjedinila drevnu mitologiju s jednostavnim duhovnim bogoslužjenjem i strogom moralnošću – praćenu neverovatno pojednostavljenim poimanjem greha i dobrote. U manihejskoj verziji Armagedona pojavljuje se Bog svetlosti u društvu „savršenih” ljudi, a anđeli koji drže svet na okupu povlače se i sve se ruši; čitav svet se zapali, a Svetlost, sada celovita, vlada nad nemoćnom Tamom.

Može se reći da je manihejsku religiju uništila Katolička crkva u tri-naestom veku, ali ono što Alan Mur želi da kaže jeste da je ovo učenje u određenom smislu živo i zdravo u savremenoj Americi. Pogledajte samo Holivud (*Rambo* itd.). I novorođeno oživljavanje evangelističkih verovanja.]

Tu smo, dakle.

Videli smo vampirske riblje pankere i vukodlaka, kao i zombija. Sad ćemo se sresti s posednutim oružjem i Parlamentom drveća – i bićemo na zabavi na satelitu punom sveta nalik onima koje je posećivao Džeri Kornelijus.² A nakon ovih pripremnih događaja Stvorenje iz Močvare i Džon

¹ – To je bilo pre nego što je prestao da jede sve što ima noge, razume se.

² – Lik iz romana Majkla Murkoka (Prim. prev.)

Konstantin objavljuju rat – ako se to tako može reći – Bruheriji, kao i Tami, koja ugrožava sam raj.

Borba se zahuktava u priči *Crne vrane* (Stvorenje iz Močvare #48), ujedno i prvom samostalnom radu Džona Totlbena na ovom naslovu, iako je do tada tuširao oko tri četvrtine priča koje je pisao Mur. Svoj posao je predивно odradio. Vinjete se smenjuju polako – Stvorenje iz Močvare u svojoj južnoameričkoj odeždi, nalik na neko božanstvo Inka; Džuditina transformacija.

Među ljubiteljima horora uvek je aktuelna rasprava o razlici između nagoveštavanja i otvorenog prikazivanja. Na jednoj strani imate školu M. R. Džejmsa, čije pristalice prestravljaju svoje čitaoce koristeći se nagoveštajima i implikacijama, dopuštajući čitaocu da izgradi sopstvenu predstavu o opasnosti; na drugoj strani imate Klajva Barkera i njemu slične, koji se ne libe da vam razotkriju čudovište – i trude se da bude strašno, čudno i užasno. Alan – kao i Džon, Stiv i Rik – oduvek je težio da prikaže čudovište. Džuditina metamorfoza je izuzetak; ona je eksplicitna, ali je obavijena senkom. Nikad je ne vidimo kako povraća sopstvenu utrobu; umesto toga, njen preobražaj postiže se u tri vinjete pune senki... i nije ništa manje grozomoran.

Prizivanje (Stvorenje iz Močvare #49) pruža nam uvid u rad Stena Voha i Aflreda Alkale olovkom i tušem, dok dve skupine naših junaka (astralna i fizička) udruženim snagama otpočinju borbu protiv Tame. Čarobnjaka Sargona, Doktora Okultnog, Zataru i njegovu kći Zatanu okuplja Džon Konstantin (mislim da nisu verovali da imaju i promil šanse) u kući Barona Vintersa u Džordžtaunu.

Ne morate da znate ko su svi ovi ljudi: oni su izvučeni s dna kace okultnog univerzuma DC-ja. Ali ukratko: Doktor Okultni je bio jedan od prvih likova DC-ja u drugoj polovini treće decenije 20. veka; Zataru je takođe bio zvezda iz „zlatnog doba” – svojevrzni Mandrak koji je svoje čini izgovarao unatraške („oaravogzi ekšartanu”, kako bi on to rekao), a njegova kći Zatana bila je njegov ekvivalent šezdesetih, u mrežastim čarapama i sa cilindrom; Sargon opet dolazi s početka DC-jeve ere i, kao i Zatana i Zataru, postaje mađioničar kako bi prikrio činjenicu da je u stvari čarobnjak; Barona Vintersa stvorio je Marv Vulfman u stripu *Noćna straža* – u pitanju je zagonetni lik koji obitava u kući izvan granica vremena.

Već smo ranije sreli većinu pripadnika spiritualne družine koja je sledila Stvorenje iz Močvare tokom rata; možda je jedini lik koji je nepoznat čitaocima

Stvorenja iz Močvare Doktor Sudba, još jedan junak pretekao iz „zlatnog doba”, kog je najbolje opisati kao spoj arheologa i čarobnog egipatskog šlema.

Uprkos činjenici da je priča *Kraj* (*Stvorenje iz Močvare* #50), kulminacija *Američke gotike*, dvostruko duža od ostalih epizoda, moglo se lako dogoditi da bude još duža. Armagedon dolazi i prolazi na četrdeset stranica, ostavljajući za sobom mrtve i uništene likove i filozofiju koju bi praktično svaka religija smatrala za jeres – ili barem za neprijatnost. Ova priča je ujedno označila kraj rada tima Biset–Totlben na ovom naslovu – ta dva umetnika su, koliko i Alan Mur, dali serijalu njegovu prepoznatljivu atmosferu i izgled. Njih su zamenili Rik Vič i Alfredo Alkala, kojima ovo nije bio prvi put da rade na *Stvorenju iz Močvare*.

Priča *Povratak kući* (*Stvorenje iz Močvare* #51) predstavlja epilog *Američke gotike* i uvodi nas u sledeći veliki ciklus ovog serijala. Seme ove priče, međutim, posejano je u *Parlamentu drveća* (*Stvorenje iz Močvare* #47) i *Crnim vranama* – tu se govori o predrasudama i ljubavi: o onome što se događa kad ljudi vole „pogrešne” osobe. Ovde dobijamo i najbliži mogući uvid u to šta zapravo pokreće Džona Konstantina.

Njega je teško razumeti, tog Konstantina. Alan Mur mi je rekao kako je ranije mislio da je on stvorio ovog čoveka, sve dok se jednog popodneva nisu sreli u jednom sendvič-baru u Vestminsteru. Navodno slučajno. Konstantin je nosio otmeno odelo i pohabani mantil i imao je ranac. Kratko se javio Alanu i otišao da pojede svoje sendviče.

Alan se kune da je to istina, a ja mu verujem. Do kraja sveta. Koji ćete možda pronaći negde u knjizi koju držite...

Nil Gejman
Saseks, maj 1988.

Poznat širom sveta po Sendmenu, Nil Gejman, jedan od najuspešnijih stripskih scenarista, ujedno se našao i na listi najprodavanijih autora Njujork tajmsa, zahvaljujući radu na romanima kao što su Anansijevi momci, Američki bogovi i Knjiga o groblju, koja je dobila Njuberijevu medalju. Autor je i multimedijalnih dela Nikadođija, Zvezdana prašina i Koralina. Među brojnim nagradama koje je dobio jesu i Hjuo, Nebjula, Ajzner, Harvi, Brem Stoker i Svetska nagrada za fantastiku. Gejman je poreklom iz Engleske, a sada živi u Sjedinjenim Državama.

SOPHISTICATED SUSPENSE

SWAMP THING

44
75¢
CAN 85¢
U.K. 35p
JAN 86

WINNER
OF TWO
1984 EAGLE
AWARDS

by Richard P. Ross

BY ALAN MOORE, STEPHEN BISSETTE AND JOHN TOTLEBEN

PROVERI ME.

AJDE... ZAMISLI
BROJ!

ŠTA?

REKAO SAM TI DA ME
PROVERIŠ. ZAMISLI NEKI
BROJ IZMEĐU JEDAN I STO
SEZDESET CETIRI.

OVAJ...
PEDESET
OSAM.

„PEDESET OSAM.
DA VIDIMO...”

„OČI SU JOJ BILE
SIVOZELENE, POPUT
JEDNOG KLIKERA KOJI
SAM NEKAD IMAO,
SAMO ŠTO JE IMALA
FLEKICE OKER BOJE
U SREDINI. DAJ JOŠ
NEKI BROJ.”

OVAJ... ČEK MALO... NE RAZUMEM. JE L'
OVO NEKA ZAVITLANCIJA ILI ŠTA?

AJDE... DAJ MI
NEKI BROJ.

MA... NEK IDE
ŽIVOT. STO TRIDE-
SET DVA.

„AHHH! STO TRIDESET DVA!”

„IMAO JE DIVNE, PREDIVNE
PLAVE OČI. PROSTO SAVRŠENE.
POPUT NEBA, POPUT PLAVE
BOJE KOJA SE VIDA SAMO NA
SLIKAMA...”

„KAKO ME ONDA
MOGU NAZVATI
BEZOSEĆAJNIM?”

KAKO ME
MOGU NAZVATI
BEZOSEĆAJNIM
KAD SE SEĆAM
SVAKOŠ PARA
OČIJU?

ALAN MUR: SCENARIO * BISET, RENDAL I TOTLBEN: CRTEŽ

**STVORENJE
IZ MOČVARE**

STVORILI: LEN VIN
I BERNI RAJTSON

BAUCI

KAREN BERGER: UREDNIK * TATJANA VUD: KOLOR

ZDRAVO?

ALEK, UPRAVO SI MI
ISCURIO IZ SLAVINE.

MISLIM DA
MI TREBA
NEŠTO VIŠE OD
„ZDRAVO“.

AH...
TO...

MISLIO SAM... DA SI
UMORNA... OD TOGA DA ME
STALNO POSECUJEŠ... U
MOČVARI...

PREBACIVŠI SVEST... NA
FLORU... U CEVOVODU...
USPEO SAM... DA
DODEM DO TEBE...

TO JE, OVAJ, VRLO
PAŽLJIVO OD TEBE.
SAMO MI JE DRAGO
ŠTO MI JE KOSA VEĆ
BILA OVE BOJE.

MOLIM TE... TI SE POSLUŽI.
TREBA LI DA UDEM... U
DNEVNU SOBU?

OVAJ... **NARAVNO!**
SAMO DA UZMEM
NOVINE JER MI JE
TEPIH **NOV**, ODMAH SE
VRAĆAM...

HEJ, OVO
JE PRVI PUT
DA SI KOD
MENE...

OSEĆAM
KAO DA TREBA
DA TE PONUDIM
KAFOM.

TAKO... SAMO PROBAJ
DA OSTANEŠ NA NO-
VINAMA, U REDU?

DA...
KONSTANTIN...
ME JOŠ NIJE
POZVAO...

JESI LI DOŠAO IZ
NEKOG POSEBNOG
RAZLOGA? JESI LI
HTEO DA PRIČAMO
O NEČEMU?

NAJZAD TI JE DOJADIO
ONAJ NADMENI ENGLEŠKI
KRETN! NE TREBA VIŠE
DA TRPIŠ DA TE ZAVLAČI
I DA **MANIPULIŠE** TOBOM!
TO JE SJAJNO!

OVAJ...

...ZAR
NE?

JA... NISAM
SIGURAN...

VODI ME ŠIROM ZEMLJE...
IZAZIVA ME **MISTERIJAMA**...
A ONDA NESTAJE... PRITOM
TOLIKO TOGA... OSTAJE
NEOBJAŠNJENO...

NE MOGU DA
POVERUJEM... DA SE
TRAG... **GUBI**...

TOLIKO TOGA JE... **NEOBIČNO**
OKO NAS... NEBO... VREME... ČAK I
SAZVEŽDA DELUJU DRUGAČIJE...

BEZ KONSTANTINA...
NISAM SIGURAN...
GDE STOJIM...

HEJ, OVAJ,
IZVINI, ALI DA
LI BI MOGAO
DA SE DRŽIŠ
NOVINAP
HVALA TI...

OH! A PRO-
ZORI! BOLJE
NE PRILAZI
PROZORU DA
TE NEKO NE
VIDI...

MISLIM, NIJE
DA SE BRINEM
DA ČEŠ MI
SROZATI CENU
KVADRATA ILI
NEŠTO...

SMETAM TI...
BOLJE... DA IDEM...

HEJ, VIDI, ŽAO MI JE, ALEK.
SAMO NISAM BILA **SPREMNA**.
ČUJ, SLEDEĆI PUT BI MOGAO
DA MI JAVIŠ DA ČEŠ DOĆI...

DA...
MOŽDA...

NE... SHVATIO
SAM...

I **SLUŠAJ**, NE BRINI
ZBOG **KONSTANTINA**. NIJE
ON TOGA VREDAN. TREBALO
BI DA TI BUDE DRAGO ŠTO
SI GA SE **REŠIO**! ON...

ALEK?

PHLEB!

**SQUIP
PLERP!**

THWEP
SQUIP
PWUP
THWEP
KNEP
WEIN!

NO DOBRO...

AKO ČEŠ SE
DURITI!

DEJTONE?

DAJ, DRUŠKANE, TRGNI SE. NEMA SVRHE DA SE DURIŠ.

ZNAČI, NAPOLJU JE APOKALIPSA. I ŠTA SAD?

MISLIM, NIJE KAO DA JE KRAJ SVETA...

KONSTANTINE, OVO JE ZA TEBE SVE JEDNA VELIKA ŠALAP ZAR NE SHVATAŠ?

OH, BOŽE, KAKO BIH NEŠTO POPIO...

NEĆE MOĆI. BOLJE BI TI DOŠAO SVEŽ VAZDUH. HAJDE... OBUCI KAPUT...

I SLUŠAJ... NE BRINI SE ZA OVU HALABUKU OKO KRIZE. VIŠE TREBA DA TE BRINE ONO ŠTO ĆE DOĆI KASNIJE.

DŽONE, ZAŠTO MORAS UVEK DA SE IZRAŽAVAS U ZAGONETKAMA? RANIJE SI POMINJAO NEKU STVAR IZ MOČVARE...

STVORENJE, ZAPRAVO. DA... I ONO JE OD SUŠTINSKOG ZNAČAJA, ALI MISLIM DA ĆU GA PUŠTITI DA SE JOŠ MALO KRČKA.

TOLIKO JE UPLETENO U SVE DA SU GA DO SADA SIGURNO PRIMETILI.

NEMA POTREBE DA GA ŠALJEM U POTRAGU ZA NEVOLJOM. NEVOLJA ĆE SIGURNO PRONAĆI NJEGA.

OH, BOŽE. DŽONE, POGLEDAJ...

POGLEDAJ NEBO.

HMMM.

MALO
LIČI NA
ODISEJU
2001, ZAR
NE?

IZVINITE... OVDE
JE **OPASNO**.
VEĆINA LJUDI JE
UNUTRA...

NISMO SIGURNI
ŠTA JE IZAZVALO
OVAJ POREMEĆAJ,
ALI JE STVAR U NAJ-
BOLJIM MOGUĆIM
RUKAMA. A **DO**
TADA...

SVE JE U REDU, DRUŠKA-
NE. OVAJ GOSPODIN JE JE-
DAN OD **VAS**. ZNAŠ LI KO
JE **MENTO**?

MA DAJ,
DŽONE. NEMA
ŠANSE...

MENTO.
NE, JA...

ČEKAJ... DA
NISI TI IMAO NEKE
VEZE S **PROKLETOM**
PATROLOM?

DA. TAKO JE. **OŽENIO**
SAM SE JEDNOM OD
NJIH, ZAPRAVO. BIO SI
NAM NA SVADBI...

OVAJ...
PA DA!
NARAVNO!

NEGO, SLUŠAJ, SIGURAN
SAM DA ĆETE TI I TVOJ
PRIJATELJ BITI BEZBEDNI.
MORAM DA IDEM. IMAM
MNOGO POSLA.

AHA. **NARAVNO.**
SREĆNO.

ETO, VIDIŠ?

TAKO TI JE TO
KAD JE OVAKVA
NOĆ.

NIKAD NE ZNAŠ NA
KOGA MOŽEŠ DA
NALETIŠ...

ZNAŠ...

ZNAŠ, DRUŽE,
PRAVA JE SRE-
ĆA ŠTO SAM NALE-
TEO NA TEBE. NI-
KAD NE BIH USPEO
DA SE VRATIM
KUĆI SAM...

ČUDNO... OBIČNO
SE NE NAPIJEM
OVOLKO. MORA DA
SAM CUGO NA PRA-
ZAN STOMAK. TO
NIKAKO NE
VALJA...

NEGO,
SLUŠAJ... KAD
NAĐEMO MOJU
ULICU, BROJ
JE DEVEDES'
SEDAM...

„DEVEDESET SEDAM:
BESKUĆNICA. JEDNO
OKO JOJ JE BILO
SMEDE, A NA DRUGOM
JE IMALA KATARAKTU.”

„IZGLEDALA JE KAO DA
JU JE NEKO POGODIO
U GLAVU METKOM OD
PEŠKIRANOG STAKLA.”

ŠTA? MA JOK... PRIČAM O SVOJOJ KUĆI.
ŽIVIM U BROJU DEVEDES' SEDAM...

EJ, IDEMO LI U DOBROM SMERU?
NE PREPOZNAJEM...

NE BRINI. QVO JE
PREĆICA. STIŽEMO PRE
DVANAEST...

KAŽI MI... KAD SI
BIO DEĆE, JESI LI SE
PLAŠIO BAUKA?

OVAJ... VALJDA
JESAM. MISLIM DA
SU SE SVI PLAŠILI.
A ZAŠTO?

J A SAM POZNAVAO BAUKA.
ONOG BAUKA. I TO LIČNO.

"PRETVARAO SE DA JE DOMAR IZ NAŠE ŠKOLE KAD SAM BIO U TREĆEM RAZREDU, ALI SAM GA PROVALIO, ZNAŠ? SHVATIO SAM DA JE TO BAUK."

"OČI SU MU BILE POPUT EKŠERA ZABIJENIH U POŽUTELU SLONOVAČU. ONE SU GA ODALE."

AKO BI TRČAO KROZ HODNIK, SAMO BI TE POVUKAO ZA ZULUF.

NEOBIČAN BOL. DA SE ISPOVRAČAŠ.

UUUH. NEMOJ MI POMINJATI POVRAĆANJE...

"NOSIO JE KAFU U ŠKOLU, U TERMO-SU. UKRAO SAM STAKLENU EPRUVETU IZ KABINETA HEMIJE I IZDROBIO JE U AVANU. BILO JE LAKO."

"ON JE BIO PRVI."

NIKO NIJE SUMNJAO NA MENE. **BAUK** JE NESTAO. NIJE ME VIŠE PLAŠIO.

UBRZO SAM SHVATIO DA JE OSTALO UPRAŽNJENO MESTO BAUKA. DA GA NISAM JA POPUNIO, TO BI URADIO NEKO DRUGI!

HEJ, GDE SMO? OVDE JE... >UUUK<

"**DŽINI TAKER** JE BILA PRVI PRAVI ZADATAK KOJI SAM ISPUNIO KAO BAUK. VELIKA I TROMA DEVOJČICA OD PETNAESTAK GODINA, NE NAROČITO BISTRA."

"OTIŠLI SMO ZAJEDNO DO ŠLJUNKARE. OČI SU JOJ BILE NALIK NA KAMELU. ONA JE BILA BROJ DVA."

EJ, DOSTA VIŠE S BROJEVIMA! LOŠE MI JE...

MISLIM, STALNO TI BROJEVI, ŠTA JE TO S TOBOM?

BROJEVI SU VAŽNI, PRIJATELJU.

SVAKO IMA SVOJ BROJ...

„PRETRESAM MU NOVČANIK. NI-
KO ME NE PLAĆA ZA OVAJ PO-
SAO, PA MORAM DA NAPLATIM
SVOJEVRNSNI POREZ NA BAUKA.”

„BROJIM PARE. TRI-
DESET TRI DOLARA.”

„TRIDESET TRI...”

„HMMM.”

„NAKON ŠTO SAM ODMAKAO
OKREĆEM SE I GLEDAM GA
KAKO LEŽI, MIRAN I TIH NA
MAHOVINI. DELUJE KAO DA SE
KUPA NA MESEČINI.”

„NE MORAM DA GA POKRI-
VAM. MOČVARA JE BAU-
KOVA TERITORIJA. ONA
ĆE ME ŠTITITI.”

„VEROVATNO ĆE PROĆI
NEKOLIKO NEDELJA
PRE NEGO ŠTO NEKO
PRONAĐE TELO...”

„BAUKOVA JE NOĆ, BAUKOV JE MESEC...
DRAGO MI JE ŠTO SAM
DOŠAO OVAMO.“

„BILA JE TO INSTINKTIVNA
ODLUKA. KAO DA MI JE NEŠTO
REKLO KAKO TREBA DA BUDEM
U LUIZIJANI, DA LUIZIJANI
TREBA BAUK...“

„BAUK. SAMA TA REČ IMA POSEBNU
AURU OKO SEBE.“

„NE SHVATAM ZAŠTO JE
LJUDI IZBEGAVAJU. ZAŠTO
IZMIŠLJAJU DRUGA IMENA,
KAO ŠTO SU 'SERIJSKI UBICA'
ILI SLIČNO...“

„MISLIM, ŠTA
FALI BAUKU?“

„ČEKAJ MALO... GDE SAM?
SVAKO DRVO MI IZGLEDA
ISTO. KAD BI IMALO OČI,
MOGAO BIH DA IH
RAZLIKUJEM, ALI...“

„DA VIDIMO.
AKO BUDEM IŠAO
LEVO, TREBALO BI
DA STIGNEM DO
AUTO-PUTA 71...“

„A ONDA, KAD DODEM
DO ALEKSANDRIJE, MO-
GU DA IDEM UZ DRŽAVNU
GRANICU DO ARKANZA-
SA. TAMO ĆU BITI
BEZBEDAN. DRŽAVNE
POLICIJSKE SLUŽBE
NIKAD NISU DOBRO
POVEZANE.“

„ZNAČI, OD ALEKSAN-
DRIJE TREBA DA IDEM
AUTO-PUTEM 165...“

„HMMM.
ŠTO ŠEZDE-
SET PET...“

„KAKVA
SLUČAJNOST.
PITAM SE ŠTA
TO ZNAČI.“

"SVE SLUČAJNOSTI NEŠTO
ZNAČE. PITAJTE MOJE KOLEGE."

"TJA, NISU MI TO BAŠ KOLEGE.
HOĆU DA KAŽEM DA POSTOJI
SAMO JEDAN BAUK, ZAR NE?"

"MISLIO SAM SAMO NA LJUDE
KOJI VOLE ISTO ŠTO I JA."

"ZNAM TAKVE TIPOVE ŠIROM ZEMLJE. IDU OD
JEDNE DO DRUGE DRŽAVE, POVREMENO SE
SREĆU I RAZMENJUJU PRIČE..."

"U PORTLANDU SAM
ČUO ZA ČOVEKA KOJI
JE ODRADIO ŠEST
STOTINA PEDESET!"

"SJAJNO."

"TRAGEDIJA JE U TOM ŠTO GUBITNICI
DOSPEVAJU NA NASLOVNE STRANE. ČARLI
MENSON, RIČARD SPEK, SEMOV SIN..."

"A TEK KAD BI IM SE
SABRALI REZULTATI...
NE BI SE DOBIO NI
TROCIFREN BROJ!"

"IDEM LI
U DO-
BROM
SME-
RU?"

"OVUDA ČU SIGURNO
IZAĆI NA AUTO-PUT,
SAMO ŠTO JE RASTINJE
TAKO GUSTO. MOŽDA JE
TREBALO DA..."

"AUH!"

"PROKLETO ZELENO SMEĆE!
KOME JOŠ TO TREBA?"

"MORAM DA ŠTANEM,
DA SE ORIJENTIŠEM. I DA
POVRATIM DAH... OVO
MESTO JE KAO ŽIVI
PESAK. ZAMARA
TE DOK HODAŠ..."

"NASLANJAM SE NA
DRVO DA SKINEM BLATO
SA ČIZAMA..."

"A

DRVO

MI

UZME

RUKU."

AAAAAAAH!

„ŠTA JE TO BILO?
MEDVED? JE LI
TO BIO MEDVED?
BEŽI. SKLANJAJ
SE ODAVDE...”

„OKREĆEM SE I VIDIM
GA NA MESEČINI. NIJE
MEDVED. ČOVEK JE.
VELIKI ČOVEK.”

„SIGURNO JE
BIO MEDVED.”

„DA NIJE NEKI KEJ-
DŽUN? PROKLETA SE-
LJAČINA. AKO MISLI
DA...”

„ČEKAJ MALO.
IZGLEDA KAO
DA SE...”

„...TOPI?”

„NE ČUJEM DA
ME PRATI.”

„VARLJIVE
SENKE. TO SU
NEKE GLUPOSTI
KOJIMA SU
KEJDŽUNI VIČNI.
NO DOBRO,
POGREŠIO JE.
KAD BI ŠAMO
ZNAO, ČOVEČE.
KAD BI ŠAMO
ZNAO S KIM SE
PETLJA...”

„STIŽE STO
ŠEZDESET ŠEST.”

„MORA DA JE NEGDE IZA MENE. DOBRO.
DOBRO, ČEKAČU OVDE. NIKAD NISAM
UBIO KEJDŽUNA. PITAM SE KAKVE SU IM
OČI. SMEĐE ILI PLAVE, ILI...”

„NJEVOVA ŠAKA. ČOVEČE. ODSEKAO SAM MU ŠAKU.“

„AHHH, NE, ŠČEPALO ME JE ZA RUKU, VLAŽNO JE, ODSECI GA, BOLI ME! ŠTA JE OVO? BEŽI, SAMO BEŽI, EVO IZLAZA...“

„MORA DA...”

„...POSTOJI...”

„...IZLAZ...”

„OKRENI SE. BEŽI. NEKIM DRUGIM PUTEM.
DRUGOM STAZOM. DRUGIM...”

„NE. SVE JE OVO POGREŠNO. OVO MI SE
NE DEŠAVA. TO JE JASNO. TO MI IDE UZ
POSAO. OSIM AKO...”

„NE.”

„NE. NE BI
SMELI. NE
BI SMELI DA
ANGAŽUJU
JOŠ NEKOG!
MORALI BI DA
MI KAŽU...”

„JA SAM SAVRŠEN ZA OVAJ POSAO. ODUVEK
SAM SVE RADIO PO PROPISIMA. NIKAD NISAM
NAČINIO NIJEDAN POGREŠAN KORAK. JA...”

SLUCH

O, NE. EJ, NE OVAKO.
NE U **BLATU...**

MISLIM, SLUŠAJ,
MOGU JA TO DA
PODNESEM, ALI...

SULUPF

GLULGH FLUP FLUP

E,
DOVRA-
GA...

HEJ... HEJ, SLUŠAJ
ME! ZNAŠ LI TI KO
SAM JA? JA SAM
UBIO **STO ŠEZDESET**
PETORO LJUDI!

SLUŠAJ... KAŽI IM...
KAŽI IM KO SAM BIO I
STA SAM RADIO!

NIJE ME
SRAMOTA.

ZOVEM SE...

**"TONEM. TONEM,
TONEM..."**

G-GDE
SAM?

OVDE SI.
S NAMA.

ALI... KO
STE VI?

**ZAVISI. S KIM BI PRVO
HTEO DA PRIČAŠ?
MOŽEŠ DA BIRAŠ.**

SAMO TRE-
NUTAK... NE
RAZUMEM.
GDE...

MA DAJ.
PROSTO JE...

SAMO
ZAMISLI
BROJ.

**"U TAMI ME NEKO ZGRABI ZA ZULUF
I POČINJE DA VUČE. POKUŠAVAM DA
VRIŠTIM, ALI SU MI PLUĆA PUNA BLATA..."**

JEDAN MONSTRUM MANJE.

DOKLE VIŠE?

KOLIKO JOŠ... PRE
NEGO ŠTO SVI KOŠMARI...
BUDU ISCEĐENI IZ
OVE ZEMLJE?

KONSTANTIN... ME JE VODIO
KROZ BESPUĆA... OBEĆAVAO MI
ZNAJJE... ALI MI JE OSTAVLJAO
SAMO UŽAS... ZA UŽASOM...

STVARI... KOJE SE
NE MOGU ZAKOPA-
TI... NI ZABORA-
VITI... NI NAPU-
STITI...

POSTOJI LI NEKI OBRAZAC...
KOJI BI TREBALO DA PRIMETIM...
U OVOJ BESMISLENOJ... PRED-
STAVI UŽASA?

POSTOJI LI
NEKAKVA ISTINA...
KOJA SE MOŽE
DOKUCITI... NA
OSNOVU DROBI...
AMERIKE?

DELUJE MI
BESKORISNO...

BORIM SE... DA USPOSTAVIM NEKAKVU
STRUKTURU... KOJA IMA ZNAČENJE...
NASPRAM LUDILA KOJE SE USKOVITLA-
LO... NAD OVIM KONTINENTOM... NAD
OVIM SVETOM...

ALI NOČAS SAM... POGLEDAO
ČOVEKA U OČI... I VIDEO
PONOR...

I BOJIM SE... DA JE
MOŽDA... BESKRAJAN...

ZNAM... DA SIGURNO POSTOJI ODGOVOR...
SVETLO U TAMI... ALI NE ZNAM...
DA LI ĆU GA PRONAĆI... SAM.

KONSTANTINE...

KONSTANTINE...
GDE SI?

ZAŠTO SI ME...
OSTAVIO... U
MRAKU?

GRIC

RUSP

GRIC

AAAAA!

UUUF.

HALO?
ABI
KEJBL.

ZDRAVO, GDO KEJBL.
'STE DOBRO?

ČUJTE, KAŽITE SVOM
DEČKU DA BUDE U SAN
MIGELU, U KALIFORNIJI,
ZA NEDELJU DANA.
KAŽITE MU DA JE TO
POSLEDNJA STANICA
PRED FINALE.

TO JE SVE. VRA-
TITE SE SAD SVO-
JOJ KNJIZI.

SLEDI:
PLES DUHOVA

75¢
45
FEB. 86

SOPHISTICATED SUSPENSE

SWAMP THING

BY
ALAN MOORE
STAN WOCH &
ALFREDO ALCALA

WINNER OF FIVE JACK KIRBY AWARDS!

BENG!

BENG!

BENG!

TRINAEST OGNJIŠTA U SOBI ZA SEANSE BILO JE U VIKTORIJANSKOM STILU. TIŠINA U SOBI ZA SEANSE BILA JE VIKTORIJANSKA, HLADNA I REZERVISANA.

BENG! BENG! BENG!

KRUŽEĆI OKO OGROMNOG HRASTOVOG STOLA, ED KLATI I HOLAĐANIN SU POKUŠAVALI DA SE RAZRAČUNAJU JEDNOM ZASVAGDA.

ED, KOJI JE I DALJE TVRDIO DA JE ŠPIL BIO OBELEŽEN ONE NOĆI 1851. GODINE, POGODIO JE HOLAĐANINA I OTKINUO MU UVO.

MISLEĆI DA ED PROSTO NE VOLI DA GUBI, HOLAĐANIN MU JE RAZNEO TRI PRSTA NA LEVOJ ŠACI.

HOLAĐANIN SE NALJUTIO I SMESTIO JEDAN METAK KLATIJU U SRCE, A JEDAN U VRAT.

ED MU JE UZVRATIO TAKO ŠTO MU JE RAZBUCAO GORNJI DEO GLAVE, TIK IZNAD KORENA NOSA.

POKUŠAVAJUĆI DA ZAUSTAVI KRVARENJE IZ VRATA ŠAKOM BEZ PRSTIJU, ED JE POČEO DA URLA I UZVRATIO VATRU.

SOBA ZA SEANSE JE UTIHNULA.

BENG!

BENG!

BENG!

„ZVUK ČEKIČA
NIKAD NE SME
DA UTIHNJE.“

TO SU **DUHOVI** REKLI **EJMI KEMBRIDŽ**
KAD JE PITALA KAKO MOŽE DA ISPRAVI
NEPRAVDU KOJU JE NAČINILO ORUŽJE
IZ NJENE PORODICE...

PA JE SAGRADILA KUĆU NA ŠEST HEKTA-
RA SAMO DA SPREČI DUHOVE DA DOĐU?
TO NIJE **NATPRIRODNO, ČOVEČE**. TO JE
JEDNOSTAVNO **SULUDO**.

„ZVUK ČEKIČA
NIKAD NE SME DA
UTIHNJE.“

UOSTALOM, ZAŠTO
SE OSEĆALA TOLIKO
KRIVO? **KEMBRIDŽOVA**
REPETIRKA NIJE BILA
OMILJENA PUŠKA!

„HA! SIGURNO NIJE
BILA OMILJENA MEĐU
INDIJANCIMA!“

„BENG! BENG! BENG!
JIII-HA!“

VIDI, NE ŠALIM SE.
KEMBRIDŽOVA REPE-
TIRKA JE BILA DRUGO-
RAZREDNA KOPIJA
VINČESTERKE.

BILA JE **JEFTINIJA**
I **MNOGI** SU JE
KORISTILI. I TO ZA
UBIJANJE.

DEJVIDE, PA TO SU
PUŠKE! ZA ŠTA DRU-
GO DA IH KORISTE? ZA
MUČENJE JAJA?

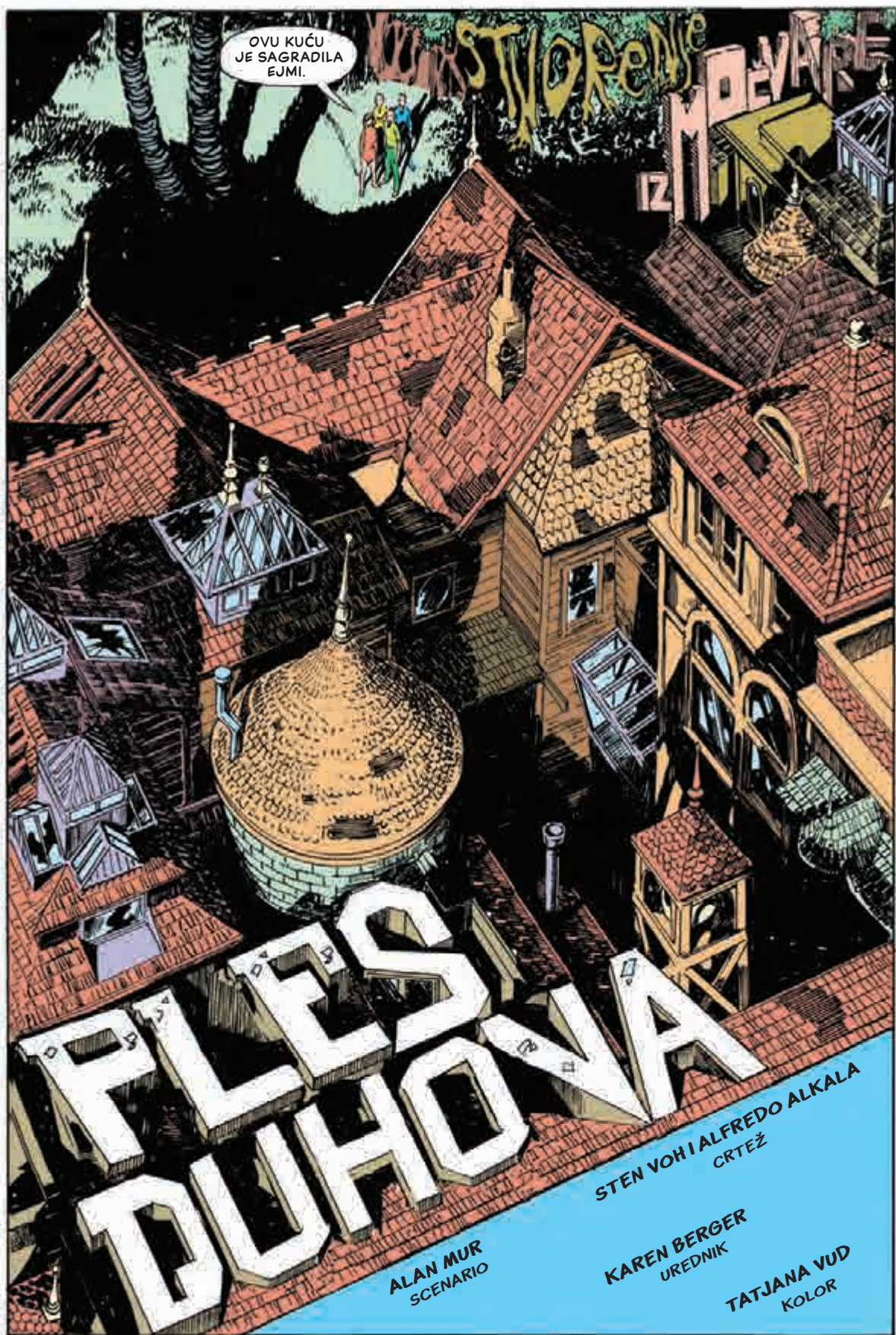
TO ŠTO SU NEKI
LJUDI BILI UPUCA-
NI, NE POTVRĐU-
JE OVU PRI-
ČU O DU-
HOVIMA.

TAČNO! BOLJE DA SLUŠAŠ
ŽENU, DEJVE, I DA ZABORAVIŠ NA
OVE **SPIRITISTIČKE GLUPOSTI!**

OVU KUĆU
JE SAGRADILA
EJMI.

ALAN MUR
SCENARIO

STEN VOH I ALFREDO ALKALA
CRTEŽ

KAREN BERGER
UREDNIK

TATJANA VUD
KOLOR

ČOVEČE... ZAR JE TO SVE
JEDNA KUĆA? SVI OVI
TORNJEVI I PROZORI?

PROŠIRIVALA JE KUĆU SKORO
ČETRDESET GODINA, PREMA UPUTSTVI-
MA KOJA JE DOBIJALA OD DUHOVA.
MAJSTORI SU RADILI I
DANJU I NOĆU.

ALI...
ZAŠTO?

„ZBOG TOGA ŠTO
ZVUK ČEKICA NIKAD
NE SME DA UTIHNE.”

„TO SU ŽELELI
DUHOVI.”

DUHOVI **MALO SUTRA!** A TRŽIŠTE
NEKRETNOSTI? KAKO TO DA JE
OVO MESTO OSTALO DA TRULI?

PA, PORODICA
KEMBRIDŽ JE HTELA DA
GA PRETVORI U MUZEJ
ORUŽJA, ALI SE PRE-
DOMISLIJA. VIDITE,
KUĆA JE...

...**PUNA DUHOVA?** SVIH
ONIH MRTVIH BANDITA I
CRVENOKOŽACA? DEJVIDE, DA
NIJE OVO PREVIŠE NALIK NA
STIVENA KINGA?

NISAM HTEO DA KAŽEM
DA JE PUNA DUHOVA.
KUĆA JE... **NENORMALNA.**
MISLIM NA NJENU **ARHI-
TEKTURU.** SAGRADILA
JU JE PO NALOŽIMA
DUHOVA...

IMA STO
ŠEZDESET SOBA,
TRINAEST KU-
PATILA...

HEJ, KOLIKO
SU DUHOVI TRAŽILI
SPAVACIH SOBA?
MISLIM, IMA LI
**SEKSA NAKON
SMRTI?**

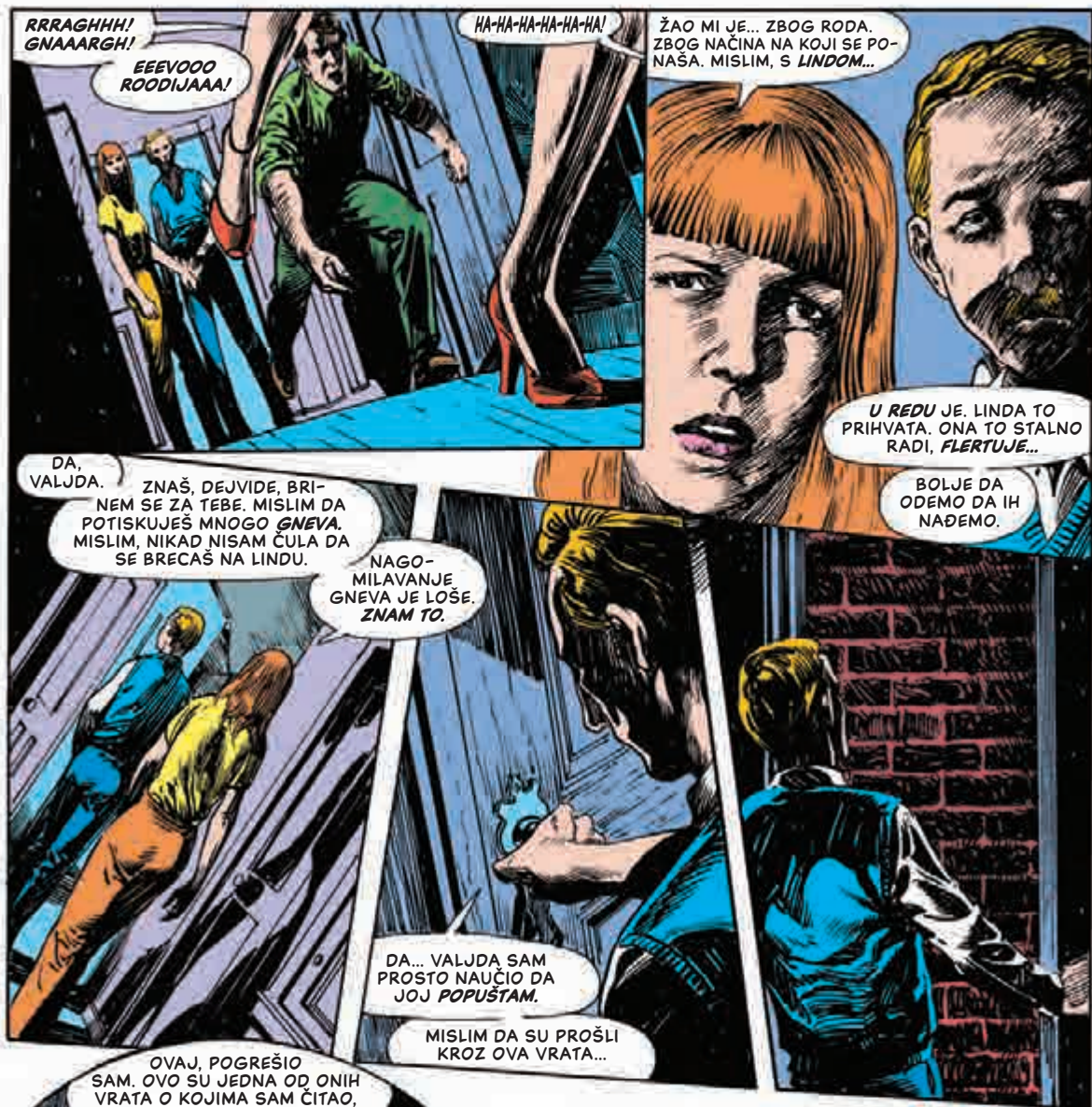
TJA, IDEM DA
POGLE DAM! KO
ĆE SA MNOM?

LINDA, NE
ZNAM... OVO
MESTO JE KAO
LAVIRINT. SLUGE
SU NOSILE MAPE SA
SOBOM...

HA-HA-HA!

DEJVE, RAZ-
VEDRI SE VEĆ
JEDNOM!

HEJ! LINDA! TI BUDI
ŠELI DUVAL, A JA ĆU BITI
DŽEK NIKOLSON!

A NA SPRATU FRENI MIČEL NIKAKO NIJE USPEVALA DA NAMESTI PERIKU I POŽELELA JE, PO KO KO ZNA KOJI PUT, DA DRUGI NISU TAKO STROGI PREMA EUMI KEMBRIDŽ ZBOG PRAVILA DA „NEMA OGLEDALA“.

PROBLEM JE U TOME ŠTO, UKOLIKO JE PERIKA PREVIŠE POVUČENA POZADI, NE POKRIVA MAĻI MLADEŽ KOJI JE ŽENA VILA ROUČA NAPRAVILA NA FREININOM TEMENU...

HEJ, LINDA! OSTALI SU JOŠ DOLE...

MADA, AKO PERIKA NE POKRIJE TEME, ONDA JE STVAR JOŠ GORA.

HEJ, LINDA, IDEMO! TREBAĆE IM NEKOLIKO SATI DA NAS NAĐU!

AKO JE PERIKA PREVIŠE NAPRED, ONDA SE FRENI VIDI MOZAK.

LINDA? JESI LI...

O-HO!

DAKLE, SVE VREME SI ČEKALA MENE, HA? ZNAČI DA IPAK NISAM POBRKAO SIGNALE...

HA-HA! HEJ! PRESTANI! ŠTA RADIŠ, LUDAČO?

OH, O,
COVEČE...

ZNAŠ, LINDA, STVARNO
JE ŠTETA ŠTO SI S DEJVIDOM.
MISLIM, NIJE ON LOS I NE ŽELIM
DA GA POVREDIM, ALI...

GOSPODE, TAKO
SI SJAUNA. TVOJA
KOŽA I USNE...

...I KOSA...

AAAAAAAAAA!

O, BOŽE! O,
BOŽE, PIPNULO ME JE!
UUUUUH! PUŠTAJTE
ME NAPOLJE!

PUŠTAJTE
ME...

...NAPOLJE...

A U SPAVAČOJ SOBI FRENI JE
UZDAHNULA I BACILA UČEBANU
PERIKU U UGAO. ČULA JE VRI-
SAK KOJI JE BIO DUG TAČNO
TRI SPRATA...

...A ONDA SU OSTALA
SAMO VRATA, KOJA SU
MONOTONO LUPALA NA
LETNJEM VETRU.

BENG!

BENG!

BENG!

RODE?

NEŠTO
LUPA...
JESI LI TO
TI?

DEJVIDE?

SLUŠAJ, DEJVIDE, AKO RADIŠ
OVO DA BI NAPRAVIO NEKU GLU-
PAVU ŠALU JER SAM SE SMEJALA
TVOJOJ PRIČI O DUHOVIMA...

DOBRO, RODE! ZNAM DA SI
TI. DEJVID SE PLAŠI BUKI!

ZNAŠ, AKO SI HTEO DA MI
PRIVUČEŠ PAŽNJU, IMA I DRU-
GIH NAČINA...

HMMM.
DOPIRE
ODAVDE...

ED KLATI I HOLANĐANIN SVAĐALI SU SE U
SOBI ZA SEANSE VEĆ SAT VREMENA OKO
OBELEŽENIH KARATA.

NIJE MNOGO OSTALO NI OD
JEDNOG NI OD DRUGOG.

HOLANDANINU JE JOŠ PREOSTAO DOVOLJNO VELIKI KOMAD JEDNE RUKA DA DRŽI PIŠTOLJ, DOK JE OD EDA OSTALO TEK NEŠTO VIŠE OD PARA NOGU.

NE.

NE-NE-NE
NE-NE-NE!

NA SREĆU, DESNA RUKA MU JE OTPALA NEOSTEĆENA. I TO S PIŠTOLJEM. POKRIVALA GA JE PUCAJUĆI, SKRIVENA ISPOD STOLA.

A IZVAN SOBE ZA SE-
ANSE HODNIK JE POČEO
DA SE PUNI ŽRTVAMA
STRELJAČKOG VODA,
KOJE SU DOŠLE DA VIDE
KAKVA JE TO BUKA.

OH, MOLIM
TE. MOLIM
TE, NE...

ONI ČIJE RUKU
NISU BILE VEZANE IZA LEĐA
PRELAZILI SU SVOJIM HLADNIM PRSTIMA
PREKO NJENOG LICA, ČITAJUĆI JE, SVO-
DECI JOJ LEPTU NA BRAJEVU AZBUKU.

POSLEDNJE
ŠTO JE ČULA PRE NO
ŠTO JE IZGUBILA SVEST BILA JE GLAVA
EDA KLATILJA KOJA JE IZ JEDNOG OD TRINA-
EST OGNJIŠTA VRIŠTALA OHRABRENJA NJEGO-
VIM SKAKUTAVIM
NOGAMA.

HHHUHHH...

HUUUUHHH...

A ONDA SE ČAK I TO IZGUBILO U
ZAGLUŠUJUĆOJ PUCNJAVI.

BENG!

BENG!

BENG!

ČULA JE DA IZ ORMANA DOPIRE
ODJEKIVANJE OGROMNIH KOPITA.
ZVUK JE BIO SVE JAČI I SVE BLIŽI...

ORMAN NIJE BIO DUBLJI OD
TRIDESET CENTIMETARA.

NAJEDNOM JE SHVATILA DA JE U
PITANJU HALUCINACIJA. NEOČEKIVANO
JOJ SE JAVILO SEĆANJE NA JEĐAN
CRTAČ S GICOM PRASIČEM I POČELA
JE DA SE SMEJE.

A GRMLJAVINA
IZ ORMANA PO-
STAJALA JE
SVE BLIŽA.

BESMISLICA.

POTPUNA
BESMISLICA.

BUKA OD GRMLJAVINE KOPITA IZGUBILA
SE U SUSEDNIM HODNICIMA I NESTALA ZA
NEKOLIKO SEKUNDI.

ZADAŃ MOŠUSA I BI-
VOLJE KOŽE TRAJAĆE NEDELJAMA.

SADA SE VEĆ UZBUĐENJE PROŠIRILO PREKO SVIH ŠEST HEKTARA.

BILO JE NEČEG U VAZDUHU.

TISKALI SU SE U PIJANIM KRIVUDAVIM HODNICIMA, PRODIRUĆI NA ODMORIŠTA I BALKONE. BILO JE TU I SLAVNIH LIČNOSTI, POPUT JEDNOG OD BRAĆE KLATON, A I ANONIMUSA.

OKO DVE TREĆINE SU BILI INDIJANCI.

O, BOŽE.

POPUT STVORENJA IZ ROUZVUDA, KENSUKA I LUIZIJANE PRE NJIH, DUHOVE SAN MIGELA POKRETAO JE NEKI JEDVA RAZUMLJIV I DALEK IMPULS...

DALEKA SENKA KOJA SE PRUŽALA DA IH DODIRNE.

SAMOUBICE SU TO OŠETILE. POGREŠNO SHVATIVŠI DA JE REČ O SUDNJEM DANU I VASKRSNUĆU, SREĐIVALI SU SE U KUPATILIMA.

LINDA? O, BOŽE, LINDA, GDE SI?

KUĆA JE ZUJALA OD ŠAPATA MRTVIH GLASOVA BEZ DAHA I OD OLOVNOG STRUGANJA MRTVIH STOPALA PO PODU. POSETIOCI.

STIGLI SU POSETIOCI.

FRENI MIČEL ODLUČILA JE DA POKRIJE RUPU U TEMENU UKRASIM CVETOM...

TOD VEDERBI, KOJI JE UBIO SVOJU VOLJENU PORODICU NA BADNJE VEČE 1842. GODINE, ODVEO IH JE NIZ STEPENICE U DVORANU.

DEVOUČICE SU IZGLEDALE KAO DA NOSE SVOJE NAJLEPŠE MAŠNE U KOSI, ALI TO, NARAVNO, NIJE BIO SLUČAJ.

STRAŽNJE STEPENIŠTE BILO JE PRILIČNO PRAZNO.

NA ODMORIŠTU NA PRVOM SPRATU JEDAN NATMURENI ČIROKANAC STAJAO JE I MRŠTIO SE DOK MU SE MESEČINA PROBIJALA KROZ STOMAK.

NAČI ĆE LINDU. ODVEŠĆE IH OBOJE ODAVDE. URADIĆE TO I NIŠTA GA NEĆE SPREČITI...

AKO BOG DA.

AKO SUDBINA TAKO ODREDI.

DA KUCNE U DRVO.

DOŠAO SI.

ŠUMSKI ISKONIK. NARAVNO. SAVRŠENO IMA SMISLA. HA-HA-HA!

HA-HA-HA-HA!

ŠUMSKI ISKONIK JE DOŠAO DA ME ZAŠTITI OD DUHOVA.

DUHOVI?

GOSPODE, DA. NA STOTINE IH JE. NA HILJADE. SVAKO KO JE IKAD UBIJEN KEMBRIDŽOVIM ORUŽJEM.

ZATO SU JE NATERALI DA IZGRADI TOLIKU KUĆU ZA NJIH. TOLIKO ORUŽJA. TOLIKO MRTVIH.

ZVUK ČEKIČA NIKAD NE SME DA UTIHNE, TAKO SU GOVORILI. NATERALI SU JE DA SAGRADI KUĆU DA IM UDOVOLJI, KAKO BI JE PUSTILI NA MIRU...

BENG! BENG!
BENG! HA-HA-
-HA-HA!

IZGRAĐENA OD EKSERA, KAO ŠTO SU KEMBRIDŽOVI MECI IZGRADILI OVU DRŽAVU...

O, BOŽE.

MOJA ŽENA. MOJA ŽENA JE TAMO NEGDE. I MOJI PRIJATELJI. MOLIM TE, POMOZI IM.

MO-
LIM TE.

OSTAVLJAM GA DA JECA U HODNIKU OBAŠJANOM MESEČINOM... I SLEDIM HODNIKE... SLOŽENE I VIJUGAVE... POPUT SAME KRIVICE.

SVE... ZAUDARA NA BARUT...

DOK PRILAZIM... SRCU KUĆE...
DUHOVI SU SVUDA.

ISPRED BIBLIOTEKE... UGLEDAM...
LOVCA, A LICE MU JE... POPUT
LEPLJIVOG... CRVENOG OTISKA
PRSTA...

KORAČA KROZ... PLIMU MRTVIH ZEČEVA...
ONI KOJIMA SU SLOMLJENI KIČMA ILI
LEDA... VUKU SE... BOLNO... KRVAVO...

U KUHINJI... SKUPILE
SU SE KUKAVICE... A
LICA SU IM OKRENUTA
PREMA ZIDU OD STIDA...
NA LEDIMA IM STOJI PO
JEDAN KRVAVI CVET...

NAJZAD... STIŽEM...
U SREDIŠTE... LUDILA.

U MISLIMA... ČUJEM NJEGOVO IME... ISPISA-
NO... MORZEOVOM AZBUKOM... TAPKANJEM
PO STOLU... I ČASAMA ZA VINO ŠTO CVILE...

SOBA ZA
SEANSE.

IZ SEDMOG KAMINA...
TEČNI... KIPUĆI GLAS...
VRIŠTI... O OBELEŽENIM
KARTAMA...

ŽENA JE... ŽIVA.

STVARI... UNUTAR OVE
SOBE... NISU.

ISPOD STOLA... ODSEČENA ŠAKA...
I CELA PODLAKTICA... GREBU SE I
BORE... OKO REVOLVERA...

ZNAM... ŠTA MI JE
ČINITI...

OVI DUHOVI SE MOGU UTIŠATI... SAMO BUKOM.

ZVUKOM...

ZVUKOM ČEKIČA...

ZVUK ČEKIČA NE
SME NIKADA... DA
UTIHNE...

ČULI SU GA.

KROZ ČITAVU KUĆU...
OSEĆAM... NJIHOVU
NAGLU TIŠINU.

ČUJEM... KAKO ZASTAJE
DAH... ONIMA... KOJI NISU
DISALI... VEKOVIMA...

PESNICAMA... LUPAM...
PO PRAŠNJAVOJ HRASTOVINI... DRVO O
MRTVAČKA
TETOVAŽA...

BENG!

BENG!

BENG!

I TRČE... KROZ VIJUGAVE
HODNIKE...

HRAMLJU...

PUZE...

BENG!

BENG!

BENG!

NADIRUĆI U SOBU... SLIVAJU
SE, NEUREDNI I TETURAVI...
PREMA OGNJIŠTIMA...

PENJU SE JEDNI PREKO
DRUGIH... PROBIJAJU
SE KROZ OGNJIŠTA... A
ONDA GORE...

VIDIM JEDNU ŽENU...
KAKO PODIŽE NEŠTO
NALIK NA FUDBALSKU
LOPTU... IZ SEDMOG
KAMINA... NOSI TO SA
SOBOM... U ČAĐAVI
MRAK.

BENG!
BENG!

BENG!

IZ ČETRDESET
SEDAM DIMNJAKA... USKOVITLANI
CRNI STUBOVI... OD DIMA S MIRISOM
BARUTA... IZBIJAJU... NA LETNJI VETAR...

A VETAR... IH RASIPA... BEZ
TRAGA.

IZ HODNIKA
SPOLJA... ČUJEM
SPOR I UJEDNAČEN
DAH JEDNE NESVESNE
ŽENE.

NE ČUJE SE
NIŠTA DRUGO.

KUĆA JE...
TIHA.

IZNOSIM... ŽENU NA-
POLJE... DA JE PRO-
NAĐE NJEN PARTNER...

A ONDA ODLAZIM...
PREPUŠTAM IH...
NEŽNOM POMIRENJU.

LINDA!

HVALA BO-
GU. IZAŠLA SI.
DOBRO SI.

ŠTA SE
DESILO?

ROD?

GDE JE
ROD?

RODE! GDE JE
ON? NISI GA VALJDA
OSTAVIO UNUTRA?

O-ON I DŽUDI NISU
IZAŠLI. I... MISLIM
DA NEĆE.

NE... OH, NE! ZA-
ŠTO JE TO MORAO
DA BUDE ON? KAKO
SI TI IZAŠAO?

LINDA? O ČEMU GOVORIŠ?
VIDI... UZNEMIRENA SI.
ZNAM DA TI JE ROD BIO
DRUGAR, ALI...

DRUGAR?

KREtenČINO, SPAVAM S
NJIM VEĆ ŠEST MESECI!

DA RAZMISLIM. MORA-
MO DO GRADA, PA DA
POZOVEMO POLICIJU
ILI HITNU POMOĆ...

MOŽEMO NJIHOVIM KOLIMA,
ZAR NE? SAMO ŠTO MORAS TI DA
VOZIŠ, JA SAM PREVIŠE POTRESENA.
GOSPODE, RODE...

IP DEJVIDE, POKRENI SE!
IDEŠ LI ILI NE?

DA, LINDA.

IDEM.

DOŠAO SI,
ZNAČI?

DOBIO SI, DAKLE, PORUKU
KOJU SAM OSTAVIO KOD
TVOJE DEVOJKE?

DA. DOŠAO SAM... KAO
ŠTO SI... TRAZIO.

VIŠE... NISAM SIGU-
RAN... ZAŠTO.

ZNAM... DA ĆEŠ MI SAMO...
POSTAVITI NOVU ZAGONET-
KU... NOVU ENIGMU...

NIKAD...
ISTINU.

NOVU BESMISLENU
DESTINACIJU...

ISTINU? ZAR TO
HOĆEŠ? PA ŠTO
NISI REKAO?

MOJCI!
HOĆE DA
ČUJE ISTI-
NU! IZADITE DA
SE POZDRAVITE.

HAJDE. NEĆE VAS
UJESTI.

T-T-TO JE TO?

I-I-IZGLE-
DA K-K-KAO POTOMAK
ŠUB-NIGURATA, O KOM JE
PISAO LA... LAVKRAFT...

HEJ,
KONSTANTI-
NE, PA OVO JE TOTAL-
NO LUDILO! MISLIM,
ČOVEČE...

KONSTANTINE...
KO SU...

OVO JE BENDŽAMIN
KOKS, A OVO FRENK
NORT. ONI SU MOJI
SARADNICI.

POMOĆI ĆE NAM U
OVOJ ZAVRŠNOJ
FAZI.

U ZAVRŠNOJ FAZI?

TAKO JE. TREBALO BI DA NAS JE
JOŠ, ALI SMO IZGUBILI KONTAKT SA
OPERATIVCEM U LONDONU, PA JE SESTRA
EN-MARI OTIŠLA DA JE NAĐE.

HEJ, DŽONE, **KASNO**
JE, ČOVEČE. BOLJE DA
KRENEMO.

DA KRE-
NEMO?
KUDA?

„KUDA IDEMO? KUDA IDE-
MO?“ DA ZNAŠ DA SI GORI
OD PROKLETOG DETETA NA
IZLETU U PROKLETI
SKEGNES!

IDEMO DA TI POKAŽEMO
TU ISTINU KOJU TAKO
ŽARKO ŽELIŠ!

VIDIŠ, ISPOSTAVILO SE DA
IMAM NEKOLIKO SEDIŠTA U
PRVOM REDU ZA **KRAJ UNI-
VERZUMA.**

MISLIO SAM DA BI
BILO NAJBOLJE DA
IH SAD ISKORISTIM.
JER NIKAD SE NE
ZNA...

MOŽDA
NEĆE BITI
REPRIZE.

EPILOG:

ODUZEĆE
MI PIŠTOLJ
SAMO KAD
BUDEM
MRTAV
I BEO

E PA, GOSPO-
DINE, REKAO BIH
DA STE MUDRO
TRGOVALI.

DA VAM JE
UMOTAM?

TAKO. BOGAMI,
DOBAR JE
OVO KOMAD. PROdam
NEKOLIKO STOTINA GO-
DIŠNJE - I DA KUCNEM
U DRVO, JOŠ MI SE
NIKO NIJE ŽALIO.

DODUŠE, AKO
ĆETE JE MNO-
GO KORISTITI,
MORATE JE
PAZITI...

NE VERUJEM DA ĆU JE
KORISTITI TAKO ČESTO.

HVALA NA
POMOĆI.

BILO MI JE
ZADOVOLJSTVO.
SREĆAN LOV.

PO IZLASKU IZ RADNJE
VRTELO MU SE U GLAVI OD NEOBIČNE
TEŽINE POD RUKOM, KAO DA MU
JE POREMETILA RAVNOTEŽU.

"PROdam NEKOLIKO STOTINA
GODIŠNJE." TAKO JE ČOVEK
REKAO...

OŠEĆAO SE NE-
OBIČNO ISPUNJENO,
NEOBIČNO SMIRENO
ZBOG MISLI DA JE
BIO DEO VELIKOG I
TAJNOG BRATSTVA.

DOK SE VOZIO KA KUĆI DA
POPRIČA S LINDOM, ČUO JE
KAKO MU U SLEPOOČNICAMA
BUBNJI KRV...

ZVUK...

ZVUK
ČEKIĆA...

ZVUK ČEKIĆA
NIKAD NE SME
DA UTIHNJE.

SLEDI:

OTKRIVENJA

SPECIAL *CRISIS* CROSS-OVER

75¢
46
MAR. 86

BY
ALAN MOORE
STEPHEN BISSETTE
AND JOHN TOTLEBEN

SWAMP THING

"I treći anđeo zatrubi, i pade s neba velika zvijezda, koja goraše kao svijeća... I ime zvijezdi bješe Pelen."

OTKRIVENJE, 8:10, 11.

NEŠTO JE
IZJEDALO
NEBO.

SVI KOJI SU SE ODUVEK NADALI DA ĆE
BITI DAVNO MRTVI KADA DOĐE SUDNJI
DAN, POGLEDALI SU GORE I OSETILI
U STOMAKU ONO ŠTO SU ODUVEK
NASLUČIVALI.

ČINILO IM SE NEPRAVEDNO, ALI -
MORALO SE TO DESITI ZA NEČIJEG
ŽIVOTA.

MATERIJA I PROSTOR TOPILI SU SE PRED
STRAŠNIM NAPADOM NIČEGA I PRAZNINE.
VREME JE PUCALO I URUŠAVALO SE, BU-
DUCNOST I PROŠLOST SU SE STAPALE SA
SADAŠNJOŠĆU.

NA GLAVNOJ ULICI
SU SABLJE BLESKALE
NASPRAM ZAŠTITNIH
OKLOPA DOK SE SVET
OKONČAVAO.

U ULIČAMA KOJE SU GORELE I U KOJIMA JE VLADA HAOS PREDATORI IZ DVE RAZLIČITE ERE BORILI SU SE USRED SMRADA ĐUBRETA, BENZINA I PEČENOG GUŠTERSKOG MESA.

FORD BAZILISK IZ 1947. IZGUBIO JE KONTROLU I PROLETEO KROZ JATO ZABEZKNUTIH DODGA, PRITOM UBIJAJUĆI NEKOLICINU.

U DISKOTECI SU SE NEANDERTALCI UVIJALI PO FLUORESCENTNOM BELOM PODU, PRAZNEĆI CREVA OD STRAHA.

BILA SU TO NAJBOLJA VREMENA, BILA SU TO NAJGORA VREMENA I BILA SU TO SVA VREMENA ODJEDNOM.

BIO JE TO KRAJ...

STVORENJE IZ MOČVARE

T-T-TO
JE SVE,
NARODE.

...A NA KRA-
JU NIJE BILO
DOVOLJNO
REČI DA
BUDE
OPISAN.

ALAN MUR
SCENARIO

STIVEN BISET I
DŽON TOTLBEN
CRTEŽ

KAREN BERGER
UREDNIK

TATJANA VUD
KOLOR

OTKRIVENJA

HA-HA-HA! HEJ, KOKSE, DA NISI TO POČEO DA RAZVIJAŠ SMISAO ZA HUMOR? ZVUČAO SI KAO GICA PRASIĆ!

K-K-KAO KO?

BOJIM SE DA TO NIJE SVE, BENDŽAMINE, SINKO...

DALEKO SMO OD TOGA... PRAVI UŽAS ĆE TEK DOĆI KAD PROĐE OVAJ VATROMET.

TO JE ONO ZA ŠTA TREBA DA BUDEMO SPREMNI.

BENDŽAMINE, TVOJ ZADATAK JE DA BUDEŠ U KONTAKTU SA SESTROM EN-MARI U LONDONU, U SLUČAJU DA PRONAĐE DŽUDIT.

HAH! DA JE TAJ MATORI PINGVIN HTEO DA NAS POZOVE IZ LONDONA, SAMO BI DREKNULA.

FRENK, TI ĆEŠ BITI POTREBAN U POSLEDNJOJ RUNDI, TAKO DA MOŽEŠ DA SE VRATIŠ U LOS ANĐELES I SAČEKAŠ NEKOLIKO DANA. POLJU-BI ŠERIL ZA MENE.

NARAVSKI. S JEZIKOM?

BEZ NJEGA.

OKEJ. A ŠTA ĆETE TI I... ZNAŠ VEĆ, VELIKI MOMAK?

TREBALO BI DA NAM PREVOZ STIGNE SVAKOG ČASA.

U STVARI, VIDIŠ LI ONU OGROMNU STVAR TAMO KOJA LIČI NA ZVEZDU?

DA?

REKAO SAM DA JE VIDIM. PA ŠTA?

DA NE TREBA DA POŽELIM ŽELJU ILI NEŠTO?

USLEDIO JE... TRENUTAK BELINE... KOJI MI IZVLAČI
ZEMlju... ISPOD NOGU... KAO KAD MADIONIČAR
IZVLAČI STOLNJAK...

...A ONDA ME NEŠTO VELIKO... BEZ RUKU... PODIŽE I
MEŠA ME... KAO ŠPIL KARATA...

...I NESTAJEM.

FIZIČKI SVET SE RASTAČE...
U OBLIK NEPOZNAT MATE-
MATICI...

GUBIM SE... U GALERIJI SUROVIH I
NELAGODNIH OBLIKA... KOJE MOJ
UM... NE MOŽE... DA POJMI.

POKUŠAVAM...
DA ZATVORIM
OČI... ALI IH
NEMAM...

NALAZIMO SE NA
JEDNOM SATELI-
TU. PRIPADA O JE
TIPU PO IMENU
MONITOR.

SADA JE
MRTAV.

NEKAKO NE VIDIM
DA OVO MESTO
MOŽE DA POTRAJE
BEZ NJEGA.

ALI ZAŠTO SMO... OVDE? ONAJ HAOS... KOJI SMO
VIDELI... NA NEBU...

AKO SE SVET... ZAVRŠAVA...
MORAM BITI... PORED...
SVOJE SUPRUGE...

SVET? NE ZAVRŠAVA
SE SVET. ZAVRŠAVA
SE MULTIVERZUM.

MULTIVERZUM?

ČITAV NIZ PARALELNIH
UNIVERZUMA, PARALELNIH
ZEMLJI...

NEŠTO IH SVE RAZJE-
DA, POPUT CRVA KOJI
NAPADA NEKE STARE
MAPE.

DA BI PREŽIVELI,
PREOSTALI SVETOVI
SE NEKAKO STAPAJU I
POSTAJU JACI.

UPALIĆE.
GOMILA LJUDI
ĆE NASTRADATI,
ALI ĆE UPALITI.

ALI AKO ĆE SVET BITI
SPASEN... ZAŠTO
ONDA...

MATERIJALNI
SVET ĆE BITI
SPASEN, ALI
TO NIJE SVE U
ŽIVOTU.

DOVRAGA, TI
BI BAR MORAO
TO DA ZNAŠ!
HAJDEMO
SAD...

...ŽURKA
TRAJE VEĆ
STO GODINA.

HAJDE
DA PROCU-
NJAMO.

SOBA JE... PUNA LJUDI... NADREALAN I SVETLUČAV
MASKENBAL... IMA I NEKIH KOJI SU PREVIŠE ČUDNI
DA BI BILI KOSTIMIRANI...

HAJDE.
NE STIDI
SE.

ČOVEK OD ZLATA... STOJI
IZNAD SVIH... I OBJAŠNJAVA...
ONO ŠTO JE MENI KONSTANTIN
VEĆ REKAO... O SPAJANJU...
SVETOVA...

ZOVE SE... LUTOR... IME MU
POIGRAVA KROZ SVETINU...
ŠAPATI IZNEHAĐENJA... I
SUMNJE...

LUTOR.

TO IME MI BUDI...
ZLOSLUTNU JEZU.

ALI BUDUĆI DA NE OSEĆAM...
NEPOSREDNU PRETNJU... NE
MISLIM VIŠE NA TO...

STVORENJE... OD HLADNE MAGLE...
GLEDA ME I POMERA SE... DA BIH
PROŠAO...

DIVLJE DETE SE...
MRŠTI... I POVLACI...
OD GAĐENJA...

ZAR SU OVO...
NASLEDNICI...
ZEMLJE?

ZAR ĆE USLEDITI... VRLO NOVO
DOBA... BOGOVA... I ČUDOVIŠTA?

GURAM SE... KROZ
MASU... TRAGAJUĆI
ZA NEKIM... KOGA
POZNAJEM...

...A NALAZIM
SAMO STRANCE.

STRANČE...

ZAR SI I TI...
DEO... *OVOGA*?

SVI SMO DEO
OVOGA... IAKO
ČE, KAO I TVOJA,
MOJA AKTIVNA
ULOGA USLEDITI
KASNIJE, KAD
UTIHNE LARMA
UMIRUĆIH SVE-
TOVA.

JA NISAM SIGURAN... KAKVA
ĆE MOJA ULOGA... BITI...

PUTOVAO SAM... ŠIROM
AMERIKE... POSMA-
TRAO NEOPISE UŽASE...
SAZNAVAO *ISTINE*... KOJE
ME NISU... *OBRADOVALE*.

KAKO JE... MOJA
ODISEJA POVE-
ZANA SA *OVIM*?

ISTINA KOJA
NAJVIŠE BOLI
ONA JE KOJA
OSNAŽUJE DUH...

...I UPRAVO JE *SNA-
GA DUHA* ONO ŠTO
ĆE BITI POTREBNO
KAD SE OKONČA
FIZIČKA KRIZA.

TAP
TAP

NI SAM TO NE BIH
BOLJE SROČIO.

DŽON
KONSTANTIN?

ČUO SAM DA
SI *NESTAO* TOKOM
EGZORCIZMA U
NUJUKASLU PROŠLE
ZIME...

MA JOK. MALIŠAN
JE *UMRO*, A JA SAM
ZAVRŠIO U *LUDARI* NA
KOJU NEDELJU, ALI
OSIM TOGA JE PROŠLO
BAŠ DOBRO.

STARI DOBRI
KONSTANTIN.
STARI DOBRI *CRNI*
HUMOR...

ZAR POSTOJI
NEKI DRUGI?

A SAD NAS IZVINI,
MORAM DA ODVEDEM
NAŠEG ZAJEDNIČKOG
PRIJATELJA DO GLAVNOG
I ODGOVORNOG. VIDIMO
SE KASNIJE.

O, DA.

MOŽEŠ SE
KLADITI U
TO.

ČUDAN MOMAK. KAKO SU MU CIPELE TAKO ČISTE KAD TOLIKO HODA UNAOKOLO?

KONSTANTINE... OBEĆAO SI MI ODGOVORE...

A UMETO TOGA... MNOŽE SE PITANJA...

TAKO JE TO BITI ČOVEK. TEŠKO DA MOŽEMO KRIVITI G. KONSTANTINA.

OVAJ... OVO JE ALEKS LUTOR. ON JE GLAVNI OTKAD JE MONITOR OTEGAO PAPKE.

ALEKS NEMA JOŠ NI GODINU DANA, ALI JE PRILIČNO NARASTAO ZA SVOJU UZRAST.

G. KONSTANTIN MI JE REKAO KAKVE ĆE POSLEDICE KRIZA IMATI NA DUHOVNE DIMENZIJE KOJE OKRUŽUJU ZEMLJU.

RAZUMEO SAM DA ĆETE SE VI BAVITI NJIMA.

ZAR... JA?

TAKO JE.

OVAKVO FIZIČKO UNIŠTENJE ĆE SIGURNO IZAZVATI PRIVREMENE POREMEĆAJE NA PSIHIČKOJ RAVNI.

NAŠ PROBLEM JE ŠTO IMA LJUDI KOJI SU OČEKIVALI TAJ POREMEĆAJ I PLANIRAJU DA GA ISKORISTE.

AH, DA. JUŽNOAMERIČKA SEKTA KOJU SI POMENUO...

SEKTE? JEDNOGODIŠNI LJUDI? OVO JE... LUDOST. ZAŠTO... BI FIZIČKO UNIŠTENJE UTICALO NA NEMATERIJALNU RAVAN?

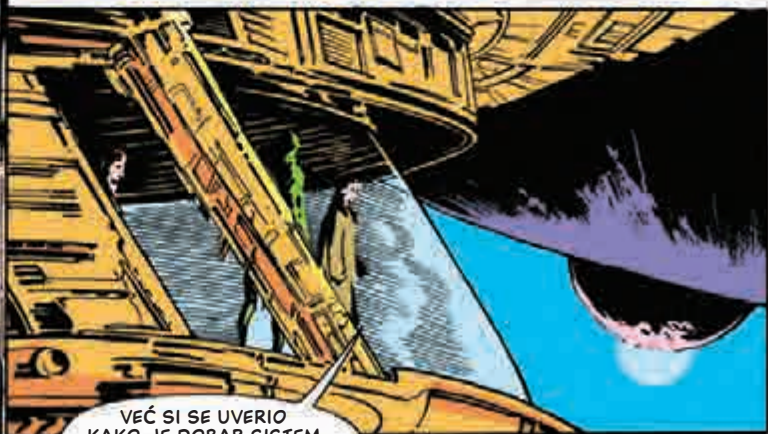
SVE JE POVEZANO, GLUPANE. VIDI, NE MORAS MENI DA VERUJEŠ...

VEĆ SI SE UVERIO KAKO JE DOBAR SISTEM ZA TELEPORTACIJU KOJI ALEKS IMA OVDE.

VRATI SE NA ZEMLJU.

VRATI SE I UVERI SE SAM.

I OTIŠAO JE...

...I VIDEO JE...

I NA KRAJU SVETA UŽASI I ČUDESA NISU SE MOGLI IZBROJATI.

N-NIJE OVO PRAVO KRZNO. O,
BOŽE, MOLIM VAS! MORALA SAM
DA GA PRIHVATIM! BIO JE TO
PORKON!

BRZO SE PRILAGODIVŠI NA NEPOZNATU SITUACIJU, DŽIGERAŠ DŽONSON I NJEGOVI PLANINSKI LJUDI MOTRILI SU NA OTPADE I LOVILI AGRESIVNE PSE.

KOD LUDOG EDIJA KLAJD BAROU JE SEDEO I IZNOVA GLEDAO KRAJ FILMA KOJI JE PRONAŠAO NA VIDEO-RIKORDERU, PITAJUĆI SE DA LI DA KAŽE BONI.

BILO JE SMEHA I PLAČA I NEKO JE VIKAO DA GA NEKO DRUGI UHVATI ZA RUKU, MOLIM TE, MOLIM TE, UHVATI ME ZA RUKU...

BILO JE TO ZAGLUŠUJUĆE...

...ALI BUKA U NJEGOVOJ GLAVI BILA JE JOŠ GORA.

U GLAVI JE ČUO JECAJE I VAPAJ KOJI IZBIJA IZ DUŠA LJUDI. ČUO JE LUDAČKI ZOV KOLEKTIVNOG UMA KOJI SE SUOČAVAO SA IZUMIRANJEM.

ČUO JE KAKO ETERIČNE OBLASTI KOJE OKRUŽUJU NAŠU REAGUJU PODRHTAVANJEM.

ZNAJUĆI VEĆ U SEBI DA JE KONSTANTIN U PRAVU, NAPUSTIO JE GRAD SVOJOM JEDINSTVENOM METODOM KAKO BI VIDEO DA LI JE SVUDA OVAKO LOŠE...

A DRUGDE,
VAN CENTARA
INDUSTRIJE I
POPULACIJE,
STVARI SU BILE
JOŠ GORE.

PLETUĆI NOVO MESO OD
KOROVA, MAHOVINE I PU-
ZAVICE, OSETIO JE HAOS
IZMUČENE DIVLJINE
PRE NEGO ŠTO SU
MU IZRASLE OČI
DA BI GA VIDEO.

LOVAC IZ MOČVARA MENHETNA USPEO
JE DA OBORI MLADOG IHTIOSAURUSA
SVOJIM HARPUNOM, ALI SU GA
ALIGATORI BRZO SUSTIGLI.

UGLEDAO JE
ŽENU S KAŠASTOM
NARANDŽASTOM
IZRASLINOM NA
RAMENU KAKO PADA
NA POLJE VODENIH
ZUMBULA.

KAD SU SE ZUMBULI
RASTVORILI I KAD JE
POČELA DA TONE U
VODU, IZRASLINA
JE OTVORILA USTA I
POČELA DA URLICE.

OGROMNI GRAD
PADAJO JE PETNAEST
MINUTA, SIJAJUĆI NA
JARKOM SUNCU.

SASUŠENI ČEMPRES SE SPONTANO
ZAPALIO I DOK SU MALENI MAJMUNI
S PALČEVIMA BEŽALI OD ZAPALJENOG
RASTINJA, ZAKLJUČIO JE DA JE VIDEO
DOVOLJNO.

PLAMENOVİ SU
MU ZAHVATILI
TELO, ALI ON
GA JE VEĆ
NAPUSTIO.

U SVETU
BEZ RAZUMA
TREBALO MU
JE MESTO ZA
RAZMIŠLJA-
NJE...

...PA SE UPUTIO U BRDA.

ONI SU TAJNO DRUŠTVO VEŠTACA KOJI
POSTOJE VEĆ VEKOVIMA U ŠUMAMA
PATAGONIJE, U NAJJUŽNIJEM DELU
JUŽNE AMERIKE.

„NJIHOV SAVET ŽIVI NA
OSTRVU ČILOE, ZOVU SE
PEČINSKO VEĆE.”

„AKO TE ODABERU ZA
ČLANA BRUHERIJE,
PRVO TREBA DA STOJIŠ
ISPOD VODOPADA REKE
TRAIGUEN ČETRDESET
DANA I ČETRDESET
NOĆI.”

„NAVODNO SE TAKO SPIRA
DEJSTVO HRIŠĆANSKOG
KRŠTENJA.”

„ZATIM MORAŠ DA UHVATIŠ LOBANJU
KOJU TI BACA UČITELJ S KRUNE
TROROGOG ŠEŠIRA.”

„ČUDNO... TO JE DETALJ INICIJACIJE
KOJI MI SE UVEK UREŽE U PAMĆENJE.
NE ZNAM ZAŠTO.”

„NAKON TOGA MORAŠ DA
UBIJEŠ SVOG NAJBOLJEG
PRIJATELJA DA BI PO-
KAZAO DA SI POTPUNO
LIŠEN STRASTI.”

„A ONDA
POTPISUJEŠ
DOKUMENT
KRVLJU IZ
SOPSTVENIH
VENA I TAKO
DALJE. ZNAŠ
VEĆ.”

„UOBIČAJENE
STVARI.”

ALI NAJGORE JE
KAKO PRAVE SVOJE
KAPUTE...

NE. LAŽEM.
TO NIJE BAŠ
NAJGORE...

...ALI JE SKORO
NAJGORE.

„ZA SVOJE
KAPUTE ODERU
KOŽU S GRUDI
NEDAVNO
ISKOPANOG
HRIŠĆANSKOG
LEŠA.“

„LJUDSKO
SALO JE BLAGO
FLUORESCENTNO,
ZNAŠ, TAKO DA
KAPUT SIJA U
MRAKU.“

„ZAMISLI IH SAMO. KAKO
HODAJU U PROCESIJU,
KROZ DRVEĆE.“

„U MRAKU.“

„U SVOJIM KAPUTIMA.“

REKAO SI... DA NJI-
HOVI KAPUTI... NISU
ONO NAJGORE...

DA. PA, NAJGORE
JE... VIDI, JESI LI **SIGURAN**
DA ŽELIS OVO DA SLUŠAŠ?
STVAR JE U TOME DA...
MA, NEMA VEZE...

NAJGORI JE **INVUNČE**.
INVUNČE JE ČUVAR
PEČINE.

PRE NEKOLIKO
MESECI JEDAN OD
NJIH JE BACIO MOJU
DEVOJKU KROZ
PROZOR.

JA... ŽAO MI JE...
NISAM HTEO... DA
BUDEM NAMETLJIV.

„NE, NEKA... U
REDU JE. MOGU
DA PRIČAM.“

„VIDIŠ
„INVUNČE SE
PRAVI TAKO
ŠTO SE UZME
BEBA STARA
OKO ŠEST
MESECI...“

...I OTKINU JOJ
SE RUKE, I NOGE, I
ŠAKE, A... A ONDA...
ONDA...

VIDI, ŽAO MI JE...
ISPRIČAĆU TI NEKI **DRU-
GI** PUT, VAŽI? NISAM
BAŠ NAJBOLJE **SPAVAO**
U POSLEDNJE VREME.

MALO
SAM UZNE-
MIREN.

ALI SIGURAN SAM DA
TI JE JASNO.

U PITANJU SU
GADOVI. ZLI, OTROVNI,
GADOVI UBICE.

PREDVIDELI SU OVU
KRIZU I POLAKO SE
ZA NJU SPREMAJU.
PRIPREMAJU
ATMOSFERU...

„KORISTEĆI SVOJU UTICAJ,
ISTERALI SU MRAČNE
STVARI NA POVRŠINU
ČITAVE PLANETE. JA
SAM TI POKAZAO SAMO
ONA ŽARIŠTA ZA KOJA
SAM MISLIO DA TI
MOGU KORISTITI.”

„SVAKI INCIDENT POVEĆAVA
VEROVANJE JAVNOSTI U
PARANORMALNO ZA NEKO-
LIKO STEPENI, SVE DOK
ČITAVA PARANORMALNA
ATMOSFERA NE BUDE
KAO BALON SPREMAN DA
PUKNE.”

„VEROVANJE JE
MOĆ...”

“...A BRUHERIJA
NAMERAVA DA TU
MOĆ ISKORISTI DA
POSTIGNE NEŠTO
STRAVICO.”

„NA SVOJIM PUTO-
VANJIMA SI VIDEO
DEO TAME KOJA
POSTOJI NA OVOM
KONTINENTU.”

„VAŽNO JE DA RAZUMEŠ
SVE ONO ŠTO SI VIDEO,
JER ĆE KASNIJE TO
RAZUMEVANJE BITI OD
SUŠTINSKOG ZNAČAJA...”

...ALI MORAŠ DA RAZUMEŠ I
DA TAMA KOJU SI VIDEO U SRCU
AMERIKE NIJE NI DELIĆ TAME KOJU
BRUHERIJA NAMERAVA DA
NAVUĆE NA SVE NAS.

NI DELIĆ.

PLANIRAJU DA NEŠTO VRATE... NISAM SIGURAN NI ŠTA JE U PITANJU NITI ODAKLE DOLAZI.

SESTRA EN-MARI MISLI DA JE U PITANJU SOTONA. DŽUDIT... NAŠ KONTAKT U LONDONU... MISLI DA JE U PITANJU NEKA VRSTA ENERGETSKOG POLJA.

SIROTI BEN KOKS UBEĐEN JE DA JE U PITANJU PROKLETI KTULU.

VIDIŠ, MI NE ZNAMO O ČEMU JE REČ...

...ALI ZNAMO DA NIKAKO NIJE DOBRO.

I ONI ĆE... PUSTITI... TO BIĆE... NA ZEMLJU?

NE! SLUŠAJ ME PAŽLJIVO, U VRAŽJU MATER! OVO JE VAŽNO. VEĆ SAM TI REKAO DA ZEMLJA NIJE RAVAN KOJA IH ZANIMA.

DOVRAGA, ZEMLJU VEĆ POSEDUJU. I TO VEKOVIMA.

OVAJ PUT CILJAJU NA VELIKO.

VIDIŠ, NAKON KRIZE ĆE SVE BITI *NESTABILNO* I *RANJIVO* NEKO VREME... UKLJUČUJUĆI I *DUHOVNU* RAVAN.

TADA ĆE *BRUHERIJA* DOĆI NA SVOJE.

REČ JE O RAJU. RAZUMES?

PLANIRAJU DA UNIŠTE RAJ.

NEGO, ZATO IDEMO U **JUŽNU AMERIKU**. AKO BUDEMO IMALI MALO SREĆE, ZAUSTAVIĆEMO IH PRE NEGO ŠTO ZAVRŠE ČITAV **RITUAL PRIZIVANJA**.

AKO NE... ONDA ĆEMO MORATI DA SMISLIMO NEŠTO DRUGO.

BRUHERIJIN CENTRALNI KOMITET SE OKUPLJA U **PEĆINI**, NEGDE U ŠUMAMA IZA **KINKAVIJA**...

...ALI PRE NEGO ŠTO ODEMO TAMO, IMAMO JOŠ JEDNU STANICU, MALO **SEVERNIJE**.

JOŠ JEDNO ODLAGANJE? ALI ZAŠTO?

ZATO ŠTO JA UVEK ISPUNJAVAM OBEĆANJA.

OBEĆAO SAM TI **ZNANJE**. PRAVO ZNANJE. TO NIJE BILA PREVARA. MISLIM, NARAVNO DA MI JE POMOGLO DA TE VUČEM ZA NOS...

...ALI JA NA **KRAJU** UVEK ISPUNJAVAM OBEĆANJA.

U AMAZONSKOJ PRAŠUMI POSTOJI JEDAN **GAJ**. POSEBAN **GAJ**. LOKALNI INDIOSI GA ZOVU **PARLAMENT DRVEĆA**.

SVE ŠTO SI IKAD ŽELEO DA ZNAŠ... SVE ŠTO TREBA DA ZNAŠ... NALAZI SE **TAMO**.

U BRAZILU JE, U BLIZINI IZVORA REKE TEFE. NE BRINI... AKO Približiš SVOJU **SVEST** MAKAR I NA **ŠTOTINAK KILOMETARA**, SAM ĆE TE PRIVUĆI, POPUT MAGNETA.

VERUJ MI DA TO MORAS VIDETI.

IMAM NEKIH OBAVEZA KOJE MORAM DA ZAVRŠIM PRE NEGO ŠTO KRENEM, PA BI MOGAO DA ISKORISTIŠ TU PRILIKU DA SE VALJANO POZDRAVIŠ S **GOSPODOM**.

ZNAŠ, MOŽDA ĆEMO BITI ODSUTNI PRILIČNO DUGO.

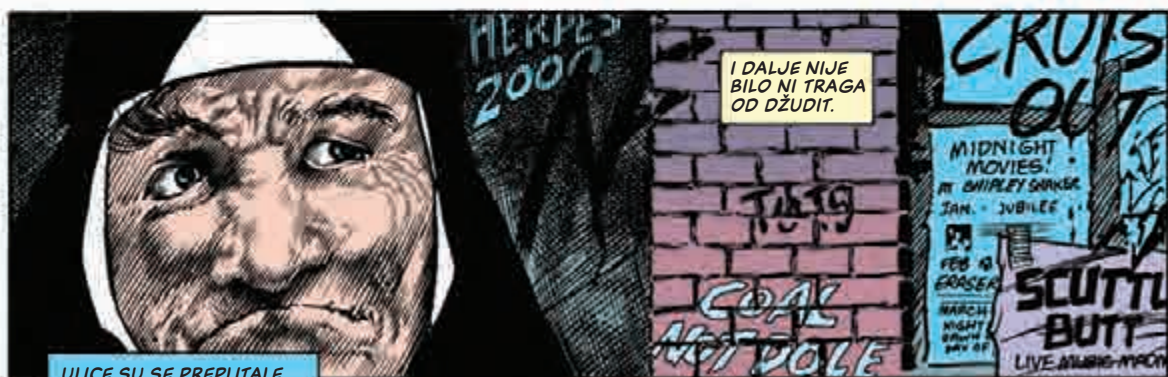
MISLIM, KO ZNA?

MOŽDA SE **NIKAD** NEĆEMO VRATITI.

LONDON:

SESTRA EN-MARI JE U LONDONU PROVELA VEĆ NEDELJU DANA, POSEĆUJUĆI PRILJAVE NOĆNE KLUBOVE U SOHOU KOJI SU ZAUDARALI POPUT TOAleta SVE DOK JOJ SE NA NOSU NIJE POJAVILA BORA.

ULICE SU SE PREPLITALE I OBRAZOVALE ČVOR KOJI NIJE BILO MOGUĆE RAZVEZATI: VARDOR STRIT, BERVIK STRIT, KVIN ENS KORT...

KAD JE IZBILA NA ČERING KROS ROUD PORED KNJIŽARE „FOJL“, SHVATILA JE DVE STVARI. PRVO – DA SE IZGUBILA.

DRUGO – DA JE PRATE.

OKRENULA SE I POGLEDALA OKO SEBE, ALI NIJE PRIMETILA NIKOGA.

MLADIĆ OLOVNOG POGLEDA OŠIŠAN NA KRATKO PRIMETIO JE DA GA GLEDA I REKAO JE NEŠTO VULGARNO SVOJOJ DEVOJCI. NA MIŠICI MU JE BILA ISTETOVIRANA BRITANSKA ZASTAVA.

ZBUNJENO SE OKRENULA, DA LI JE POGREŠILA? DA LI JOJ SE PRIVIDALO? HOTEL JOJ JE BIO ODMAH PORED PARKA BELSAUZ. BOLJE BI JOJ BILO DA SE VRATI TAMO.

DA SE NE BI IZGUBILA, ODLUČILA JE DA SEDNE NA METRO NA LESTER SKVERU.

TO JE NAJBLIŽI PUT.

TO JE NAJBEZBEDNIJI PUT.

UKRCAVŠI SE NA PRVI VOZ U PRAVCU SEVERA NA SEVERNOJ LINIJI, OSETILA JE OLAKŠANJE KAD JE VIDELA DA JE UŠLA U PRAZAN VAGON BEZ DIMA.

IZVADIVŠI CRNU KNJIŽICU IZ TORBE, OTVORILA JU JE NASUMIČNO I POČELA DA ČITA...

"I VIDJEH ZVER GDJE IZLAZI IZ MORA, KOJA IMAŠE SEDAM GLAVA, I ROGOVA DESET, I NA ROGOVIMA NJEZINIJE DESET KRUNA, A NA GLAVAMA NJEZINIJE IMENA HULNA."

VOZ JE STAO NA STANICI U KAMDENU. NIKO NIJE UŠAO.

"I ZVIJER KOJU VIDJEH BIJAŠE KAO RIS, I NOGE JOJ KAO U MEDVJEDA, I USTA NJEZINA..."

ZAČUVŠI NEŠTO, PRESTALA JE DA ČITA. NEŠTO SE KIKOTALO. NEŠTO NA SEDIŠTU IZA NJE...

VOZ JE STAO.

SKOČILA JE SA SEDIŠTA I PRITISNULA DUGME ZA OTVARANJE VRATA. ISTRČALA JE NA PLATFORMU, A GONIO JU JE UŽAS ČIJU HITNOST NIJE MOGLA DA POJMI...

NA ZNAKU NA NEOSVETLJENOJ I NAPUŠTENJOJ PLATFORMI PISALO JE MORNINGTON KRESENT. NAGLO PROGUTAVŠI PLJUVAČKU, PRISETILA SE DA JE STANICA MORNINGTON KRESENT ZATVORENA VIKENDOM.

SA SUPROTNOG KRAJA PLATFORME, IZ PRAZNIH SENKI IZA PRAZNOG „NESTLEOVOG“ APARATA SA ČOKOLADICAMA, NEŠTO SE ZAKIKOTALO I KRENULO KA NJOJ.

KAD JE VOZ KRENUO, SHVATILA JE SVOJU GREŠKU.

VOZ JOJ SE ZAUSTAVIO NA STANICI NA KOJOJ SE PRESEDA... A NIKO NIJE IZAŠAO.

ČUDNO JE BILO
ŠTO JE HODALO
UNATRAŠKE...

NE... NIJE TAKO. STOPALA SU MU IŠLA
NAPRED, ALI GLAVA... GLAVA MU JE...

SPOZNAJA JE DOŠLA I
ONA JE ZAGRIZLA SVO-
JU SMRTNO BELU RUKU
KAKO BI SUZBILA VRISAK.

OKRENULA SE I POČELA DA BEŽI,
SLEPO JUREĆI KROZ POPLOČANE
PODZEMNE PROLAZE.

LIFTOVI NALIK NA KAVEZE,
NARAVNO, NISU RADILI.
ALI BILO JE TU POŽARNO
STEPENIŠTE KOJE SE
PRUŽALO GORE KA ULICI...

STEPENICE SU BILE
PLITKE I ZAHTEVALE
MALE I NAPORNE
KORAKE, A ČINILO SE
KAO DA STEPENIŠTU
NEMA KRAJA. ČULA
JE DA JE KORACI
PRATE U STOPU.

NAŠTAVILA JE DA TRČI,
DRŽEĆI ODORU IZNAD
LISTOVA.

...I NAJZAD
JE STIGLA DO
VRHA.

PRIKUPLJAJUĆI SVU SVOJU
VERU I HRABROST, ODLUČNO SE
OKRENULA DA POGLEDA SMRTI
PRAVO U OČI...

...ALI SE ČINILO
KAO DA OČIJU
NEMA.

"Niko se ne seća vremena kad glavno veće nije postojalo. Neki kažu da je sekta bila u obliku embriona i pre nastanka čoveka... Možda je pojam 'glavno veće' u stvari sinonim za zver." Brus Catvin, "U Patagoniji"

SLEDI: **PARLAMENT DRVEĆA**